

Sverre Haagenen
Gamle Madsrud Allé
Oslo

og at våre planer for EM i Palermo i september forlengst er klare. Det samme gjelder det teoretiske stoffet. En så interessant artikkel som Leif Nielsens «Toronto-kløveren» har forlengst vært planlagt og vi har f. eks. for lenge siden kunnet advisere at nå står EFOS for tur. Og EFOS vil ikke bare bli behandlet rent teoretisk. Rønnebergs faste spalte i neste nummer er således koordinert med den teoretiske fremstilling og vil komme til å vise EFOS i praksis. Og Knut With gir i et blinkskudd et bilde av hvor gode EFOS-toppspillere er i sitt portrett av Gunnar Anulf. Kan hende det dukker opp en eller annen som synes det blir litt vel mye EFOS, men her dreier det seg om et nytt system som nettopp er blitt godkjent av N.B.F. og som følgelig et fagtidsskrift må vie tilbørlig oppmerksomhet. Kjenner man ikke hovedprinsippene i EFOS vil man jo være temmelig handicappet i forbundets åpne turneringer.

I bunn og grunn er derfor problemet: Skal man hoppe fra det ene til det annet eller skal man prøve å ta litt grundigere på problemene. Begge prinsipper har sine tilhengere. Vår linje har vært å ta en ting ad gangen.

Nå har vi gitt Viennaspillere endel impulser og deretter gjør vi det samme med EFOS-interesserte spillere. Man skal nemlig ikke være blind for at Vienna har vært tydelig i skuddet i den senere tid. I EM gjorde Sandefjordspillerne Larsen—Johansen det meget godt, i kretsserien i Oslo har Nils Andersen—Erling Karlsen vært med på å sikre Astra et kretsmesterskap foran så gode klubber som Akademisk og Sinsen. I Kongsvingercupen vant Alf Gudbrandsen—Odd Kristiansen med Vienna. Kanskje det også kan tas som et lite tegn på in-

teresse at det er kommet bestilling på Vienna fra et meget kjent svensk forlag.

Det er derfor i samsvar med det redaksjonelle opplegget at vi har tillatt oss å gi endel Viennastoff, hvis kvalitet Bjørn Larsen iallfall ikke har hatt noe å bemerke til. Når vi nå tar for oss EFOS må vi være forberedt på å bli tatt litt i snippen slik som f. eks. Halle gjorde det da vi i sin tid ga Harald Hansen god plass til å redegjøre for sin Skienskonvensjon — en redegjørelse vi fikk mange bevis på var meget velkommen. Eller at vi får oss et lite spøkefullt hipp av skøyer gutten Peer Johnsen som «truet» med å åpne oss om til «Fordelingsmagasinet» dengang Helge Vinje startet med sine Fordelings-signaler. La oss imidlertid benytte anledningen til å erklære oss enig med Bjørn Larsen i at intet system er det eneste saliggjørende. Hvor forskjellig vurderingen kan være fremgår vel best av «Il professore» Chiaradias uttalelse etter VM i New York hvor han med tydelig adresse til det systemet Bjørn Larsen foretrekker sa at det var bra nok til husbehov, men ikke i hård turnering. Uten å ta noe standpunkt til de høye herrers vurdering må det i all beskjedenhet være tillatt å peke på at vurderingene er nokså ymse.

I dette nummer vil forøvrig den gode Bjørn få anledning til å lese et (etter Red.'s mening) meget godt reisebrev fra Knut Palmstrøm. Hvis også han synes det er et morsomt innslag, håper vi han bærer over med at samme Palmstrøm for ca. 15 år siden var en av våre makkere — og en drivende god sådan. Saken er nemlig den at vi prøver å velge våre medarbeidere etter kvalitet — ikke etter makkerskap — selv om nettopp et makkerskap gir glimrende peiling på bridgemessig kvalitet. Det faktum at Bjørn Larsen og Red. spilte makkere i Krefting hyggelige jubileumsturnering behøver iallfall ikke Bjørn Larsen frykte for skal diskriminere ham som bridgeskribent eller innbringe ham noe eselspark. Tvertimot ønsker vi ham gjerne velkommen i våre spalter med like friske og poengterte innlegg.

Pris kr. 1,75

BRIDGE

Verdensmesterskapet i New York.

Rolf B. Amundsen: Bridgeglimt fra Ålesund.

Randi Herseth: Tønsbergturneringen.

William B. Herseth: Hva er EFOS?

Arne Hofstad: Trøndelagsbridge.

Bjørn Larsen: Spill jeg husker.

Finn Myhrer: Kongsvinger-cupens jubileum.

Leif Nielsen: Norge mot Egypt og Østerrike.

Knut Palmstrøm: Africa calling!

Knut With: Toppspilleren Gunnar Anulf.

system som de behersker til fullkommenhet, en offensiv spillestil og sist men ikke minst, en suveren kortføring som gir maksimum av stikk. Avarelli—Belladonna er topp-paret, med Forquet—Siniscalco på annen plass. Dette fremgår med all ønskelig tydelighet av det faktum at italienerne i siste del av VM-kampen utelukkende anvendte D'Alelio—Chiaradia mot Argentina og utelukkende kjørte med de 2 første parene mot U.S.A.

På annenplass kom U.S.A. Den amerikanske opinion var ikke fornøyd med laget tross det var uttatt gjennom hårde uttagninger. Under den avsluttende treningen spilte laget elendig, men da det ble alvor kjempet de som løver og klarte også å lede over Italia. Dermed skapte amerikanerne en stor spenning om årets VM-kamp.

De gamle ringrevene Fry, Fishbein og Hazen lå spilleteknisk meget høyt, men meldeteknisk var det tydelig at deres system var for dårlig. Meldingene om at amerikanerne vil «europisere» sine meldesystemer er sikkert riktige nok og vi for vår del tror utviklingen vil gå i den av Jan Wohlin antydende retning med en sammensmeltning av spørremeldinger og Cuebids. At de «naturlige» systemer har sett sine beste dager, forekommer ikke usannsynlig, for ingen kan frata de mere konvensjonelt betonte systemer (som f. eks. Marmic) at de får gitt flere opplysninger på ferre melderunder. Og det skaper igjen større effektivitet, det lar seg vanskelig bestride.

Argentina var denne gangen en positiv overraskelse. Fra å være en spurv i tranedans i Como dukket de denne gang opp med et lag som f. eks. Jannersten tipper er sterkere enn Sveriges landslag — og det sier jo ganske meget. Argentinernes toppspillere Castro og Calvente (særlig førstnevnte) skal være spillere av internasjonal toppklasse.

I alle de referater vi hittil har sett, er alle tre kamper blandet sammen slik at det ikke er så lett å holde oversikten. Vi velger derfor å følge hver kamp for seg og begynner med hovedkampen mellom

ITALIA—U.S.A.

Runde 1:

Amerikanerne startet meget godt og opparbeidet seg en såvidt betydelig ledelse som 21—8 etter 10 spill, men italienerne overtok så initiativet og vant runden med 24—21.

Runde 2:

Det var forsåvidt en jevn kamp. Amerikanerne kjempet hårdt og klarte å sikre seg rundeseier med 16—10, slik at de ledet matchen med 37—34.

Runde 3:

Lagene begynte nå å bli varme i tøyet og tredje runden skulle vise seg å bli riktig spennende. Italienerne tok fort igjen amerikanernes forsprang og opparbeidet seg hele 14 poengs ledelse. Men så var det amerikanernes tur til å score poeng og runden endte nesten uavgjort 35—33 i italiensk favor. Dermed var U.S.A.s ledelse krøpet ned til 1 p. Stort jevnere kunne det ikke være.

Runde 4:

Allerede i annet spill i denne runden inntraff et intermesso som brakte Avarelli—Belladonna helt ut av stilen fordi de syntes at de var blitt urettferdig behandlet. Etter at Øst hadde vært inne med en hjertermelding havnet Belladonna som Nord i 3 grand. Vi gjengir spillets hjerterfordeling:

♥ K 6	<table border="1" style="border-collapse: collapse; text-align: center; width: 30px; height: 30px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>v 9</td></tr> <tr><td>s</td></tr> </table>	N	v 9	s	♥ E 10 9 7 4 2
N					
v 9					
s					
♥ Kn 5		♥ D 8 3			

Øst inviterte med liten hjerter, Vest satte i Knekten og Nord kom inn på Kongen. For å etablere en 7-korts kløverfarve må Belladonna slippe motparten inn 1 gang. Det er Vest som kommer inn og han skifter naturligvis til hjerter. Belladonna legger en ruter (istedetfor ♥ 6) fra sin hånd, Øst la nieren og Syds ♥ Dame tok stikket. Før stikket ble lagt ned spurte Avarelli om Belladonna ikke hadde noen hjerter, og

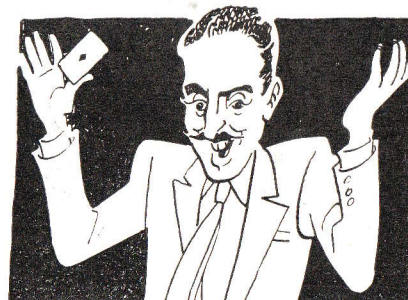

De 3-dobbelte verdensmestre (fra venstre):

D'Alelio, Belladonna, Chiaradia, Perroux, Forquet, Siniscalco og Avarelli.

dermed ble det klarlagt at han hadde ♥ 6. Da revoken er oppdaget i tide (lovens bestemmelse er at en revoke er straffri hvis den rettes før den feilende siden har spilt ut eller på til neste stikk), kan den altså rettes uten den vanlige straff for revoke (overføring av stikk til motparten). Men det er en annen bestemmelse som lyder slik:

§ 73: Den ikke feilende side kan ta tilbake et kort som er spilt etter svikten, men før den ble bemerket. I henhold til denne bestemmelse dømte derfor turneringsleder Sobel Belladonna til å måtte la ♥ Dame ligge mens Øst (Harmon) fikk lov til å bytte sitt kort. Harmon tok da inn sin nier og la istedet sitt Ess. Dermed falt ♥ Dame på Esset og resultatet ble 6 bet. Ved det an-

Belladonna diskuterer revoken.

dre bordet ble 3 grand vunnet med 5 trekk og spillet ga USA 7 poeng.

Harmon fulgte lovens regel. Dermed er allting sagt. Men Belladonna (og Avarelli) følte seg «fouled» og det innvirket i høyeste grad på deres temperamentsfulle bridge. At runden derfor ga 33—12 til USA var ikke så overraskende, og dermed hadde de en så solid ledelse som 103—81.

Runde 5:

Men italienerne kom fryktelig igjen. De startet med ganske snart å lede 16—0 i denne runden og fortsatte med å utklasse amerikanerne slik at runden endte 41—7!! Det er jo tall som man ikke skulle kunne vente i en VM-match. Gårsdagens nederlag var hevet. Italia ledet 122—110.

Runde 6:

Publikum ante sensasjoner og overfylte tilskuerrommet i slike masser at de bokstavelig talt hang som fluer oppetter veggene. Runden ble hard. Amerikanerne tok igjen hele det italienske forspranget og ledet en stund med 5-6 poeng. På slutten kom imidlertid italienerne sterkt tilbake og runden sluttet med 33—25 i USA's favor. Stillingen var atter temmelig utjevnet. Italia ledet bare med 147—143. Temmelig jevnt når man tenker på at lagene nå hadde

kjempet i 6 dager. Kuriøst var det at når 95 spill var ferdige så var stillingen nøyaktig uavgjort med 133—133.

Runde 7:

Italienerne startet med å ta 12 poeng på de to første spillene, og det så stygt ut for amerikanerne da italienerne etterhvert opparbeidet seg over 20 poengs forsprang. Men som så mange ganger før snudde bladet seg og italienerne vant bare med 29—23. Hadde ikke Sam Fry spilt seg hårreisende bet i en utgangskontrakt ville italienerne bare ha vunnet med 1 poeng. Etter denne runden ledet Italia med 176—166 og kampen var fremdeles «åpen». Ennå var det 2 spilledager igjen.

Runde 8:

Perroux hadde nå tatt konsekvensen av den hårde kampen og kjørte utlukkende med sine 2 sterkeste par Avarelli—Belladonna og Forquet—Siniscalco mot USA. D'Alelio—Chiaradia gikk i fast rute mot Argentina, slik at de to andre parene av og til fikk sine fortjente hviletider. Og nå i «semifinalen» falt avgjørelsen. Italienerne tok frem sitt beste spill og opparbeidet seg snart en ledelse på 17—2 i denne runden. Runderesultatet ble 27—7 og nå var den italienske ledelsen meget betryggende med hele 203—173. Men himmelen er langt fra klar. Argentinerne kjemper forbitret mot Forquet—Siniscalco og D'Alelio—Chiaradia og knapper sterkt inn på italienernes forsprang. Og hvis alle 3 land har 1 seier hver, så skal det land som har den dårligste score gå ut og finalen utkjempes mellom de 2 beste. Situasjonen er med ett slag usikker.

Runde 9:

Men frykten viste seg helt ugrunnet. Italienerne setter punktum med hele 30—10, og har dermed vunnet over USA med 218—178.

ITALIA—ARGENTINA

Som vi har sett var argentinerne slett ikke ufarlige. De tapte riktignok første runde med 29—11, men vant såvidt neste runde med 22—20.

Tredje runden gikk til Italia med hele 34—15, og dermed hadde italienerne en betryggende ledelse på 83—48. Men så ble det jevnt igjen, bare 29—26 til Italia (etter at Argentina hadde ledet med 17 poeng en stund). Men i femte fikk argentinerne den rundeseiren de hadde vært så nær i forrige runden, med 23—15 knappet de av Italias ledelse til 127—97. Sjette runde spilte argentinerne igjen godt og ledet helt til slutt, da de som vanlig laget en av sine tabber og italienerne derfor klarte å knipe seg foran med 23—21. Syvende runde ble uavgjort 21—21 og sannelig må man innrømme at argentinerne kjempet godt og hevder seg bra. Den italienske ledelsen er nå 171—139. Pent, men heller ikke mere. Åttende runde vinner argentinerne med 35—23. Dermed er italienernes forsprang redusert til bare 20 poeng (194—174). I betraktning av at argentinerne i forrige runden feiet amerikanerne av banen med 42—17 er plutselig italienerne innviklet i en reell 2-frontskrig. Men med 24—4 i siste runde viser italienerne at det ikke er noe å diskutere om.

USA—ARGENTINA

Denne kampen gikk stort sett på samme måten som foregående match. Amerikanerne vant første runde med 32—21, mens annen runde ble uavgjort 22—22. Tredje runden gikk til USA med hele 21—8, men her må det innrømmes at et enkelt spill kostet argentinerne hele 14 poeng. Amerikanerne fortsatte imidlertid sin seiersrad og vant fjerde runde med 50—19, slik at de nå ledet matchen med 125—70. I femte runde tok atter USA et par poeng (36—32) og sjette runde gikk likedan (24—19). Dermed hadde USA en så betryggende ledelse som 175—121. Men så kom den argentinske fulltrefferen med 42—17 og straks var bildet et annet. Den amerikanske ledelsen var redusert til 192—163. USA kom dog like hårdt igjen i åttende runden som ble vunnet med 36—15, og da spilte det ingen rolle om argentinerne tok igjen noen poeng i siste runde med 31—24. Den amerikanske seieren lød på 252—209.

Rolf B. Amundsen:

BRIDGEGLIMT

fra sildebyen ÅLESUND

Vi fortsetter i dette nummer med våre landsoversikter og denne gangen er det Ålesund som er i skuddet. Den umiddelbare foranledning er damebridgeklubben Grands jubileum, men som man vil se av Amundsens artikkel spilles det mye annen og god bridge deroppe. Med full rett understreker Amundsen den store innsats i norsk bridge som ålesunderne har gjort.

Noen vil kanskje undre seg over at han har valgt å kalle sin artikkel «Bridgeglimt fra sildebyen Ålesund». Men det har sin naturlige forklaring. Så nær knyttet som hele byens økonomiske interesser er til sildefisket gir dette straks ideassosiasjoner også på hobbytingene. En tilreisende ville nok spisse ører når han hørte f. eks. 1700 i bet karakteriseres som 1700 hektoliter og storscore som f. eks. 2200 ganske rolig omgående blir om døpt til en snurpebåt på tilsvarende størrelse og betegnet som «Gunnar Langva».

W. B. Herseth.

Grand Dameklubb feiret sitt 20 års jubileum med en barometerturnering fredag 13. februar. For de innenbys spillere var det på forhånd arrangert en kvalifiseringsturnering og hver av de to finalene A og B, talte 22 par. Som vanlig i slike partureringer, hendte det meget overraskende ting. Gode par som H. Giørtz—J. Peterson og J. Kaldhol—J. Hellevik ble henvist til B-finalen. På grunn av forfall kom Kaldhol—Hellevik likevel til A-finalen som de så gikk hen og vant! Sammen med favorittparet A. Målo—L. Vegsund og R. B. Amundsen—K. Tømmerdal, dannet de tidlig en tetgruppe og den innbyrdes kamp mellom disse ble meget spennende. I nest siste runde fikk Kaldhol—Hellevik 39 av 40 mulige, og dermed var den sa-

ken klar. I aller siste runde gikk så Amundsen—Tømmerdal forbi Målo—Vegsund og tok 2. plassen. I B-finalen hadde som ventet H. Giørtz—J. Peterson ingen vansker med å vinne. Premiebordet var det flotteste vi har hatt her i byen, og de som fikk forsyne seg ble etter resultatlisten disse:

A-finale:

1. J. Kaldhol—J. Hellevik, Grand 559
2. R. B. Amundsen—K. Tømmerdal, Grand 546
3. A. Målo—L. Vegsund, Grand 539
4. Frk. A. Amundsen—fru S. Bergh, Oslo 466
5. Hatlevik—Juel, Langevåg 462
6. Devold—Fiskerstrand, L.våg 440
7. B. Sørgård—P. Aas, Grand 421

Spurtpremien:

Denne gikk over 3 runder og ble vunnet av R. B. Amundsen—K. Tømmerdal med 94 poeng. (Middel 60). Etter dem fulgte Kr. Larsen—A. Asbjørnsen, Grand og P. Hansen—H. Roald, A.B.K. med 79 poeng.

B-finalen:

1. H. Giørtz—J. Peterson, Grand 529
2. Sandvik—Åkre, Langevåg 497
3. E. Vinje—E. Hjelle, Grand 478
4. T. Skutvik—O. Misund, Grand 473
5. Fru Larsen—fru Frøyse, Grand D.K. 469
6. Fru Uri—fru Jørgensen, Gr. 449
7. O. Lynghjem—H. Wold, Gr. 445

Spurtpremien

ble her vunnet av T. Skutvik—O. Misund med 90 poeng og det hadde også O. Lynghjem—H. Wold.

Turneringen var lagt opp og ble ypperlig ledet av Bjarne Mathiesen.

Lørdag var det stor jubileumsfest med 140 mennesker i Frimurerlosjens

vakre lokaler. Her ble jubilanten med formannen fru Astrid Puck i spissen, hyldet av en rekke talere og det vant mange flotte gaver. Frk. Ambjørg Amundsen hilste fra forbundet og overrakte gave. Det samme gjorde Louis Vegsund fra kretsstyret, R. B. Amundsen fra «storebror» Grand, fru Schjetne fra Trondheim, frk. Tande fra Kristiansund, T. Thomasen fra Molde og Devold fra Langevåg.

Grand Dameklubb har innstiftet et hedersmerke og de som denne gang fikk seg tildelt dette var: Fru A. Puck, fru M. Vegsund, fru S. Hurlen, fru E. Hellevik, fru M. Erstad, fru P. Olsen, fru Uri, fru Jørgensen, fru D. Dalen og fru A. Jensen.

— ♦ —

Som vanlig i slike turneringer forekom det også her eksempler på god «Nolobridge»:

♠ D
♥ E K Kn 10 8 6
♦ D 8 6
♣ E Kn 5

♠ 10 9 6 4
♥ D 9 7 2
♦ K 9 3 2
♣ 2

N	
V	Ø
	S

♠ Kn 8 7
♥ 5 3 2
♦ 5
♣ E 10 7
K 9 8

♠ EK
♥ 4 3
♦ Kn 5 4
♣ D 10 7 6 4 3

Som nord åpnet jeg med 1 hjerter. Øst kom inn med 1 spar og makker meldte 2 kløver. Det kom 2 spar fra vest og jeg avsluttet det hele med 4 hjerter. Øst startet med ♥ Ess fulgt av ♦ 10. Vest tok med Kongen og jeg satt og ventet på at det skulle komme mer ruter til stjeling hos øst. Jeg regnet selvfølgelig med at Esset satt annet, men til min forbauselse kom ♣ 2 fra vest. Nei, noen mølle ville jeg ikke ha og gikk opp med Esset. Så trakk jeg ♥ Ess og dermed var spillet i grunnen tapt, men slik skulle det ikke gå. ♠ Dame til Kongen fulgte og på ♠ Ess kastet jeg min ♦ Dame. Bordets siste trumf fulgte til min Knekt og

selv om den holdt, var ikke stillingen så bra når øst viste renons. At vest nå var renons i kløver var jeg sikker på, men kunne jeg få øst til å ligge unna med ♣ Konge en gang? Jeg fortsatte derfor med ♣ 5 og etter moden overveielse kom nieren fra øst! Jeg stak med tieren på bordet og håpet på at vest ikke ville «sløse» med trumfen sin. Jo, ganske riktig. Vest kastet en spar! Dermed var det bare å la ♦ Knekt og ♣ Knekt følges ad, og notere det vunne spillet på slippen. Heldigvis ble det ropt skift slik at vi slapp å overhøre mer av den «samtaalen» motparten nå førte.

— ♦ —

I Ålesund er flere klubber, men Grand med sine 84 aktive er den dominerende og her finner vi flere velkjente spillere. En spiller som Louis Vegsund har f. eks. 12 NM finaler og 2 Nordiske mesterskap bak seg, med gode resultater. Et av hans mange spill er dette:

♠ 3
♥ 6 4
♦ K D Kn 10 8 7 6 4
♣ E 7

♠ K 10 9
♥ E 10 9 8
♦ 5 3
♣ K Kn 9 4

N	
V	Ø
	S

♠ ED 8 7 4
♥ K 2
♦ E 9 5 3
♣ 10 8

♠ Kn 6 5 2
♥ D Kn 7
♦ 2
♣ D 6 5 3 2

Ved bordet hvor de to parene som i en årrekke har dannet Grands beste lag befant seg, lå meldingene allerede fra starten av på et meget «høyt» nivå:

Nord	Øst	Syd	Vest
Giørtz	Vegsund	Peterson	Målø
5 ♦	døbl	pass	5 gr
pass	6 ♠	pass	rundt

Peterson som Syd startet med sin single ♦ 2 og Målø la opp sine kort. Vegsund tok seg god tid før han bestemte seg for spilleplanen. At ruter 2 var singel var opplagt og dermed ble det 8 kort til nord. Og på en slik

fordeling som her er ute, finne trumfen fordelt 3—2 var ikke noe særlig trolig. Nei, 4—1 fordeling med lengden hos syd var nok sannsynlig. Ut fra disse refleksjoner la Vegsund opp sin spilleplan og forlangte ♠ 9 fra bordet. (Lar han utspillet gå til Esset er han bet). Så kom ♥ 3 til håndens Konge og ♠ 4 til bordets tier! ♠ K bekreftet Vegsund's anelse om sitsen og ♥ Ess fulgte. Nok en hjerter til ♠ 8 og dermed var hjerterfargen etablert. Ess og Dame i spar tok ut resten av fargen og fra bordet forsvant av kløver. Nå kom ♣ 8 og Vegsund la bordets Knekt. Dermed var spillet hjemme og nå ser vi hvorfor ruter Ess måtte beholdes.

— ♦ —

Fra Grand's klubbturnering er også dette spillet hvor en melding og utspillet ble avgjørende:

♠ 10 3
♥ D 8 6 5 2
♦ 7 3 2
♣ 8 5 2

♠ K D 9 8 6
♥ E K 7 3
♦ Kn 9 4
♣ 4

N	
V	Ø
	S

♠ E Kn 7
♥ 5 2
♦ Kn 4
♣ E 5
E K Kn 6

♠ 4
♥ 10 9
♦ K D 10 8 6
♣ D 10 9 7 3

Øst var giver og øst-vest i sonen. Meldingene gikk etter Vienna:

Øst	Syd	Vest	Nord
Larsen	Amundsen	Jensen	Tømmerdal
1 gr	2 gr	3 ♠	pass
4 ♠	pass	4 gr	pass
5 ♠	pass	5 gr	pass
6 ♦	pass	7 ♠	pass

Hva skulle så nord spille ut? Tømmerdal valgte ♦ 7 og bordets Ess tok stikket. Etter min uheldige 2 grand melding var det nå lett for Jensen å plasere kortene, og han så straks skvisen som skulle gjøre ende på meg. Han fortsatte derfor med ♠ 2 til håndens Dame og nå er det et viktig poeng at han ikke kan trumfe mer enn en gang før han går på hjerterfargen, av hensyn til forbin-

delsen. Derfor kom nå Ess og K. i hjerter, fulgt av liten hjerter til høy trumf på bordet. Hjem på ♠ Konge og den siste hjerter til høy trumf på bordet. Når Jensen nå spilte seg inn på ♠ 8 var stillingen:

Likegyldig

♠ 9 6
♥ —
♦ Kn 9
♣ 4

N	
V	Ø
	S

♠ —
♥ —
♦ 5
♣ E K Kn 6

♠ —
♥ —
♦ K D
♣ D 10 9

♠ 9 fra spilleren og ♣ 6 fra bordet skapte ingen vansker for meg, da ♦ Dame var ledig på torget. Derimot likte jeg ikke synet av ♠ 6 fulgt av ♦ 5 på bordet. Det var mer enn jeg kunne fordøye og jeg var ferdig som «Salomons pusekatt». Selvfølgelig lempet jeg med et litt stift smil min ♦ Konge, men det var bare for å klamre seg til noe som var mindre enn et ørlite håp. Jeg kom imidlertid til hektene igjen og fant syndeubukken. Selvfølgelig makker! Hvorfor f-- skulle han spille ut ♦ 7 når han har et så godt kort som ♣ 8? Dessuten har ♣ 8 den gode egenskapen at den ikke gir vest noen sjanse til å skvise meg! Det burde vel makker skjønn og ikke utsette meg for et slikt mare-ritt som en skvis er. Ikke sant?

— ♦ —

Nei, her skal De få se meldinger, spill og ikke minst utspill som det er sus over:

♠ 9 7 5
♥ Kn 10 8 6
♦ 7 6
♣ 10 9 7 6

♠ 6 2
♥ 5 4 2
♦ 10 8 4 3 2
♣ 8 4 2

N	
V	Ø
	S

♠ D Kn
♥ D 3
♦ E K D Kn
♣ E K D
Kn 5

♠ E K 10 8 4 3
♥ E K 9 7
♦ 9 5
♣ 3

3 fremragende Ålesundsrepresentanter: Fru Mary Vegsund, turneringslederen Bjarne Mathiesen og Alfred Målø.

Øst var giver og det at alle var i sonen la slett ikke noen demper på appetitten, da meldingene etter Vienna gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
Amundsen	Målø	Tømmerdal	Vegsund
1 gr	pass	2 ♣	pass
3 gr!!	4 ♠!	pass	pass
		dobl!!	pass rundt.

Nå var det makker fikk «ånden» over seg til en forandring, og startet med ♠ 5. Ja, er ikke det et glimrende utspill da? Bordets tier stakk jeg med Damen og Målø med Kongen. Han fortsatte med ♠ 7 til bordets åtter og ♠ 7 fulgte. Jeg la min Kn. og Målø stakk med Kongen. Nå har bestanding Målø holdt meg for å være

en ærlig sjel, hvilket han selvfølgelig har all grunn til. Følgelig plaserte han meg med resten av trumfen og den siste hjerteren. Nokså rimelig etter meldingene. Dermed skulle det være en lett sak å fange min trumf Dame, og Målø fortsatte derfor med ♠ 9. Stor ble hans forbauselse når Tømmerdal fulgte og jeg stakk med ♠ Dame. Dermed var beten et faktum i en kontrakt hvor en dårligere spiller ingen vansker ville hatt. Ja, nå ser De vel hvorfor makker startet med ♠ 5? En hvilken som helst annen farge ut, og Målø blir uten innspill til bordet. Dermed har han intet valg med trumfbehandlingen og må vinne! Dette skjønnte selvfølgelig makker. Han har tross alt sine lyse

stunder, selv om det ikke er ofte. En annen ting er at om kortene satt slik som Målø trodde, bør jeg ikke stikke med ♠ Dame i første stikk. Det blir nemlig da en vesentlig forskjell!

— ♦ —

Paret Hans Giørtz-Johan Peterson er ikke bare et ypperlig par, men også noe av det hyggeligste man kan møte ved bordet. Vi regner vanligvis med at Målø—Vegsund er spesialister på parturnering, mens Giørtz—Peterson igjennom sin solide stil, vanligvis har sin styrke i lagturnering. Spille-teknikken er i orden, hvilket Hans Giørtz viser i dette spillet:

♠ K 5	♠ 9 6 4
♥ EK 10 8 5 4	♥ D Kn 7 2
♦ 6	♦ 10 7 4
♣ E 8 5 2	♣ Kn 9 6
♠ D Kn 10	♠ 9 6 4
8 7	♥ D Kn 7 2
♥ —	♦ 10 7 4
♦ K D Kn	♣ Kn 9 6
8 2	
♣ 10 7 4	

N
V Ø
S

♠ E 3 2	♠ K Kn 10 7 5
♥ 9 6 3	♥ K 8 3
♦ E 9 5 3	♦ 4 2
♣ K D 3	♣ D 9 2

Kontrakten var 6 hjerter hos Nord og øst startet med ♦ 10. Giørtz stakk med bordets Ess og spilte liten ruter til trumf på hånden. Så kom ♠ Konge som avslørte den skjeve sitsen og det så ikke lyst ut. Det er noe ganske pussig ved dette spillet. Det er nemlig ganske likt et som hans makker Peterson, elegant gjennomførte under en radiosending i 1957. Vel, imidlertid fortsatte Giørtz med ♠ Konge og ♠ 5 til Esset. Nå sto Giørtz foran et problem. Hvordan er østs fordeling? 3 kløver må han ha om spillet skal kunne vinnes, men hva med ruter og sparfargen? 4—2 eller 3—3? 4 ruter har øst neppe etter utspill av ♦ 10 når ♦ 9 ligger på bordet. Dette satset Giørtz på og trakk bordets tredje spar til liten trumf på hånden. Så ♣ 2 til bordets Dame og ♦ 5 til trumf 8. ♣ 5 til Kongen og ♣ 3 til Esset. Nå var stillingen:

Like-
gyldig

♥ E 10				
♣ 8				
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S
N				
V Ø				
S				
	♥ D Kn 7			
♥ 9 6				
♦ 9				

♣ 8 fulgte og noe mer enn ett stikk kunne ikke motparten få, i dette pene sluttspillet.

— ♦ —

Til slutt tar vi et spill som en av byens kvinnelige spillere, fru Mary Vegsund gjennomførte pent:

♠ E 3	♠ D 8 6 4
♥ Kn 9	♥ 7 6 2
♦ EK 10 7 5	♦ D Kn 9
♣ E 7 6 3	♣ K 10 4
♠ 9 2	♠ K Kn 10 7 5
♥ ED 10	♥ K 8 3
5 4	♦ 4 2
♦ 8 6 3	♣ D 9 2
♣ Kn 8 5	

N
V Ø
S

Ved de fleste bordene ble kontrakten 3 grand hos nord. Resultatene ble meget forskjellige; avhengig av østs utspill. Fru Vegsund spilte imidlertid som syd 4 spar og fikk ♦ 8 ut. Kongen fra bordet og ♣ 3 fulgte. Øst stakk med Kongen og fortsatte med ♠ 7. Liten hos fru Vegsund og Damen hos vest. Vest tok også for Esset og spilte nok en hjerter. Kløver fra bordet og fru Vegsund fikk for Kongen. Nå kom ♠ 5 til Esset og ♠ 3 til tieren som holdt. Vests nier gjorde fru Vegsund mistenksom, og hun valgte å spille på at øst hadde resten av trumfen og dermed måtte kløverfargen sitte 3—3. Derfor fortsatte hun for nærmere å se på saken med ♦ 4 til bordets Ess og liten ruter til trumf 7. Når begge fulgte fortsatte hun etter planen med ♣ Dame og kløver til bordets Ess. Dermed var østs trumf i saksen og 10 stikk hjemme.

«White mans grave», 4. januar 1959.

Africa calling!

Ærede redaktør!

Hefte nr. 3 av «Bridge» nådde meg her i Accra på selveste julekvelden, og ble særdeles kjærkommen lesning i julehelgen.

Jeg noterte meg straks at jeg var blant de utvalgte medarbeidere, men uten «portefølje». Red. skal for så vidt være unnskyldt, det har nok ikke vært så liketil å vite hvor på kloden jeg har befunnet meg i den senere tid. Jeg har således bivånet julirevolusjonen i Bagdad, tilbragt 5 herlige sommeruker i Istanbul, deretter 4 uker i Geneve, men kan altså berolige red. med at jeg nå har slått meg til ro for det neste halve året her på Gullkysten. Og mens dere måker snø og hutrer i vinterkulda, drar jeg ut på «beachen» og slikker sol. For på denne kant av verden er det vinterhalvåret som er det varmeste. Vi har nettopp fått noe de kaller «harmatan» her, dvs. vind fra nord, som bringer tørr (og varm, gu'bedre) luft fra Sahara.

Ellers er beachen her verd et par ord — selv i et bridgemagasin. Mil etter mil med den lekreste sandstrand. Havet står rett inn med skummende brenninger, og bakom et belte med høye flotte palmetrær, som skaffer oss skygge for solen midt på dagen (etterat en diger moden kokosnøtt drattet ned like ved meg en dag, har jeg dog lært å velge oppholdssted med litt større omhu enn før). Da jeg jo kjenner red.s ferdigheter (eller skulle jeg heller sagt uferdigheter?) uti den hvite sport, kan jeg også berette at jeg er et aktivt medlem av den stedlige tennisklubb som disponerer hele 14 baner. Så utrolig det kan høres, er det nettopp mosjon som skal til i dette varme og fuktige klimaet. Selv bare en times double levner ikke mange tørre tråder på kroppen,

men det gjør godt å få blodet i kok — og du verden for en herlig tørst man opparbeider seg. Apropos tørst, så må jeg vel nevne at jeg også nyter visse diplomatiske privilegier her — og er dermed blitt istand til tilfulle å erfare hvilken ubeskrivelig ågerkarl våres Lindemann er på den skotske nektar. Når tørst og pris på slukningsveske er omvendt proporsjonale, skal det sannelig en sterk karakter til for ikke å nytte høvet...

Dette begynner jo formelig å smake av matematikk — og det bringer meg ned på jorda igjen, eller rettere tilbake til det som vel egentlig dette epos skulle handle om. Samtidig med magasinet fikk jeg nemlig også en bok fra den svenske Bridgeakademin, Terence Reese's EXPERTSPELET. Du verden for en serie ypperlige spill og analyser. Men hans omgang med sannsynlighetsteorien har satt meg grå hår i hodet (på tide han får noen selv også, tenker vel nå red., Odd K. m. fl.). Men la meg få trekke frem et eksempel fra boken:

E-9-7-3

	N	
V	O	
	S	

K-D-5

Syd har spilt konge og dame, og på den siste kommer 10eren fra Øst. Femmeren følger fra Syd, og Vest legger en liten. Og så sier altså Reese:

Jag är ganska säker på at flertalet spelare blir överraskade om de får veta att masken från att ha varit aningen underlägsen nu innebär dubbelt så stor chans som toppningen. Det finns en mängd olika sätt att förklara varför det är på det sättet, men det enklaste är att

säga att om Øst hade haft knekt-10-x, då skulle han i halva antalet fall lagt knekten och inte tian. Det faktum att han bekände med tian innebär 50 % sannolikhet att han från början hade 10-x och inte knekt-10-x.

Jeg føler en instinktiv trang til å protestere. Sannsynligheten for de ymse fordelinger av motpartens kort følger visse matematiske lover. Hver gang Øst har knekt-10-x må han jo andre gangen skille seg av med en av honnørene — og hver gang vil Reese knipe igjennom Vest. Reduserer det noe på sjansene for en mislykket finesse? Vi må heller ikke se bort ifra det rent personlige moment, nemlig at «noen liker datteren, andre liker mora». Jeg vil belyse dette med følgende eksempel:

E-10 9 7 2

	N	
V	O	
	S	

K-8-5-3

Vi begynner med Kongen, og en honnør kommer fra Øst. Er den single, eller har han D-Kn double? Noen spillere kaster i denne posisjon konsekvent damen — kanskje vesentlig nybegynnere, som tror dette er et smart bløffkast, og meget dyktige spillere (når de spiller mot likesinnede) som da regner med at spilleren ikke vil tiltro dem et så naivt bløffkast og dermed også å ha knekten. Reese sier det er et valg, jeg våger å påstå at det iallfall ikke er et fritt valg, og dermed ramler sannsynlighetsteorien til Reese, som har fått det fine navn på svensk «principen om begränsat val», sørgelig til jorden. Reese dekker seg forresten klokkelig ved å bekjenne at hans «förbryllande» påstander faller sammen med de «primäre sannolikheterna». Og da er jo alt vel. Jeg holder iallfall fortsatt på at disse siste paret med teorien om et like og ulike antall singletoner + de Hjärtstrandske teorier om sannsynligheten for fordeling av de utestående kort av samme høyde, er bedre å ta til. Gjerne også den Per Moe'ske typebestemmelse av motspillerne om

den lar seg anvende — men den historien får det bli red.s sak å berette om.

I have the honour to be, Sir, Your obedient Servant, som det heter på Commonwealthsk

Knut Palmstrøm.

Som man vil forstå står det ganske tydelig bra til med vår reisende medarbeider og gode venn Knut Palmstrøm. Hva han går lett henover er at «Julirevolusjonen i Bagdad» var atskillig mer dramatisk og alvorlig for utlendingene enn han her gir uttrykk for.

Ellers er det interessant at han slår ned på den eneste feilen til Terence Reese: sannsynlighetsberegningene. Vi skal vel vokte oss for å slippe løs noen «sannsynlighetsdebatt» i våre spalter og derfor nøyer vi oss med å konstatere at en kapasitet som Einar Werner tar fatt i samme feil hos Reese i en artikkel i Bridgetidningen. Werner skriver bl. a.:

«Sannsynlighetsberegning er merkelig nok et emne som ofte får hjernen til å gå i baklås selv hos de ellers mest intelligente personer.» Og så siterer Werner nøyaktig samme avsnitt fra Reese's bok som Palmstrøm foran har slått ned på. Hvoretter han lett og lekende beviser at sannsynlighetene forandrer seg under spillets gang. Han konstaterer at tabellen for sannsynlige fordelinger ser slik ut:

3—3	36 %
4—2	48 %
5—1	15 %
6—0	1 %

og sier ganske enkelt at når det bare er 4 kort igjen i et spill før en farve er rørt, så er jo 6—0 og 5—1 fordeling utelukket — ergo kan ikke 3—3 og 4—2 fordelingene tilsammen utgjøre 86 %, men de må nødvendigvis utgjøre 100 % tilsammen. Fører man tankeeksperimentet enda lenger og antar at det bare er 3 kort igjen på alle hender før en farve blir spilt (1 kort i farven må da være kastet av på renons selv-

følgelig) så må motpartens kort i farven sitte fordelt 3—3 uansett at denne fordeling i starten bare hadde 36 % sannsynlighet. Så på dette ene punkt er Reese ute på viddene når han hevder at sannsynlighetene ikke forandrer seg under spillet.

Palmstrøm nevner Hjertrands teorier. De går i all korthet ut på at de samme honnørkort — f. eks. Essene — sannsynligvis sitter fordelt 2—1—1—0 rundt bordet hvis ikke meldingene gir holdepunkter for en plaseringsvurdering. La oss forutsette at motparten bare har passet. De har:

♠ E x x
♥ K x x
♦ D x x
♣ Kn 10 9 x

N
V Ø
S

♠ K x x
♥ E x x
♦ K x x x
♣ K x x

Kontrakten er 1 grand. Motparten spiller ut spar. De lasjerer første sparspill og stikker neste gang med Esset. Så går De løs på ruterfarven som sitter 3—3 hos motparten. Øst har Esset og gir mere spar. De godspiller fjerde ruter, men motparten kommer inn og tar 2 sparstikk. Så spiller motparten hjerter. De stikker med hjerter Konge og spiller kløver Knekt. Øst legger liten og nå er problemet hva De skal gjøre? Mister De 2 kløverstikk går De bet.

Her sier altså Hjertrand at sannsynligheten for Essenes plasering er 2—1—1—0. Selv har De 1 Ess på hver hånd. Sannsynligheten for plaseringen av de utestående Ess er altså 2—0 og når Øst allerede har vist 1 ess, tilsier altså sannsynligheten å spille på at han også har det andre esset. Uten noen holdepunkter hverken i meldinger eller spill, bør De derfor — etter Hjertrands regel — sette i kløver Konge som beste sjanse til å vinne kontrakten.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠

RANDI HERSETH:

Tønsbergturneringen

Søndag 28. februar arrangerte Tønsberg en barometerturnering for 28 innbudte par. Det ble spilt 50 spill etter vanlig barometerprinsipp. En liten nyhet, som ble meget populær, var at spillerne til enhver tid visste stillingen, da hvert spill ble hengt opp på spesielle skjemaer som viste de forskjellige kontrakter og poengene man fikk. Det er etter svensk mønster og bør med fordel tas opp ved alle barometerturneringer.

Turneringen ble utmerket ledet av Anton Tollefsen, Sverre Ringstad, Leif Anthonsen og Knut Andersen. Per Bøckmann Pedersen ønsket alle velkommen og det var i alle deler en hyggelig turnering i Handelsstandens pene lokaler.

Resultatene ble:

1. Jahnsen—Pettersen, Sandefjord 347½ p
1. Schröder-Nielsen—Bøckmann Pedersen, Oslo/Tønsberg 347½ p
3. Storm Herseith og frue, Oslo 334 p
4. Olsen—Ellefsen, Drammen 327 p
5. Arvesen—Hansen, Larvik 325 p
6. Syse—Kloster, Nøtterøy 324½ p

Disse 6 par fikk flotte premier — skinnkufferter, armbåndsur, badevekker etc. Beste damepar ble fru Jervell — frk. Michelet, Oslo og spurtpremienne ble vunnet av Schröder-Nielsen—Bøckmann Pedersen og Storm Herseith og frue. De fikk flotte fyllepenner. Etter turneringen takket Storm Herseith arrangørene.

Et morsomt spill fra turneringen:

♥	K Kn 10 9 2		
♥	Kn 10 9 2		
♦	8		
♣	K 7 6		
♠	8 7 6	♠	K Kn 4
♥	E 5 4	♥	8 7 6 3
♦	K 10 3	♦	E D 9 2
♣	10 9 8 5	♣	D 4
♠	D 10 3		
♥	D		
♦	Kn 7 6 5 4		
♣	E Kn 3 2		

♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠

Spill

JEG HUSKER med litt krutt

AV BJØRN LARSEN

Redaktørens oppfordring om å komme med et bidrag til serien «Spill jeg husker» etterkommer jeg mer enn gjerne. Og jeg regner det som en stor ære å få komme til i denne spalten, når vi tar i betraktning at jeg ikke hører med blant redaktørens utmerkede makker og heller ikke betrakter Vienna som det eneste brukkbare meldesystem.

Etter dette eselspark i innledningen aner jeg nødvendigheten av selv å måtte foreta introduksjonen av min utmerkede makker, Gunnar Haugen. Såvidt jeg vet har han ingen sensasjonelle plaseringer i parturneringer i Sverige, og dette er selvfølgelig et drawback. Derimot har han maktet å vinne endel Norgesmesterskap for lag, og han er også en av de få som har maktet å vinne «The Double» — NM-lag og NM-par samme år (ikke med meg som makker). Når vi dertil bemerker at Haugen har det handicap at han foretrekker et forholdsvis enkelt Culbertson meldesystem, så må det

innrømmes at han har en ganske anstendig resultatserie.

Men til saken. Det var i 1954, og vi hadde reist til Montreux for å spille EM. Etter endel runder — gode og dårlige — skulle vi møte Sverige, og det falt seg slik at Haugen og undertegnede skulle starte mot Anulf—Lilliehöök. Som leserne vet er advokat Nils Olof Lilliehöök ikke bare en god bridgespiller, men også en meget god taler. I elegante, doserende og tildels nedlatende vendinger deklarerer han sitt meldesystem i beste advokatstil, og da hans system ikke er av det enkleste slaget tok det tilsvarende lang tid. Gunnar Haugen og jeg følte oss omtrent som «et null i fattigkommissjon» da vi omsider kom til orde og fikk forklart at vi spilte «Fine Old Culbertson» uten noen særlige varianter.

Så kunne vi endelig starte. Det var spill nr. 1, ingen i faresonen og giver Nord, Gunnar Haugen:

Nord:

♠ 10 7 2
♥ 10 4
♦ E 6 5
♣ E D 10 6 2

N
V Ø
S

Syd:

♠ E 4
♥ E K 7 2
♦ K D
♣ K 9 5 4 3

Øst-Vests kort kan jeg ikke erindre, men disse har heller ingen betydning. Meldingene var:

Ingen i sonen. Nord gir.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♦	dobl.	pass
pass	pass		

Nord var ikke særlig høy i hatten etter sin dårlige åpning og trodde nok at 2 ruter ville vinnes, men tok altså sjansen og passet.

Syd spilte ut ♥ Dame som ble stukket med Esset. Sparskift brakte

Nord inn på Esset, og på ♥ Konge og ♥ Knekt fikk Syd kastet sine spar. Nord skiftet så til ♠ 2 som Syd stjal med ♦ 6. Kløver tilbake brakte Nord inn igjen og ny spar ble stjålet av Syd.

Syd fortsatte så med sin siste ruter som trakk bordets Konge og spilleren ble sittende igjen med en tapende hjerter på hånden. Det ble 3 bet og topp for Nord-Syd.

Nord (Gunnar Haugen)

1 kløver

Forsvarlig åpning. 2½ hs. og gjenmeldbar farge.

Syd (jeg)

2 hjerter

Garanterer 3½ hs. med solid egen farge eller god tilpasning til makkers. Ellers min. 4 hs. Krav til utgang.

Gunnar Haugen.

2 grand

En jevn hånd. Ikke sterk. Ikke normalstøtte i hjerter (Dxx eller xxx). Sannsynligvis ikke 4 kort i spar.

Jeg.

3 kløver

Forteller om tilpasning til åpningsfargen. Avventer ellers begynnelsetene.

Gunnar Haugen.

3 grand

Viker unna p.g.a. svak åpning. Har ingen ny farge å melde. Har ikke sekundærstøtte i hjerter (Dx eller xxx). Har tidligere fortalt om jevn hånd, og da det nå fremgår at hånden ikke inneholder 4 spar eller ruter og maksimum 2 hjerter, må fordelingen være 3-2-3-5.

Jeg.

4 grand

Gammeldags Blackwood. Er klar over Nord's fordeling.

Gunnar Haugen.

5 hjerter

Lyster ordre. 2 Ess.

Jeg.

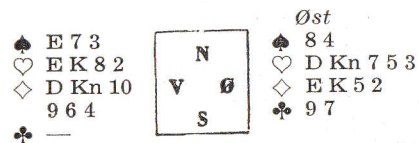
7 kløver

Er ikke interessert i antal konger. Spartaperen forsvinner på Nord's ruter Ess. Da Nord har benekket sekundærstøtte i hjerter er det ingen taper her. Selv om Nord har E10xxx i kløver (og spar Konge istedet for kløver Dame) kan kontrakten bare betes med 3-0 sits i kløver.

Det var med en viss stolthet vi senere notere oss at svenskene ved det andre bordet endte i 3 grand, men da var det vel menneskene og ikke systemet som sviktet.

Ja, dette var hele historien, men la meg få lov til å komme med et ganske kort sidesprang tilslutt.

Jeg er ikke av de som tror at et bestemt meldesystem er det eneste saliggjørende og at alle de andre kan pakke sammen. Derfor er jeg også av den oppfatning at det er uriktig av fagpressen konsekvent å favorisere ett bestemt system. På samme måte som vi mennesker er forskjellige av lynne og temperament, på samme måte som vi ser livets problemer fra forskjellige synsvinkler, på samme måte reagerer vi forskjellig på ett og samme meldesystem. Det som passer den ene må ikke nødvendigvis passe den andre. Christiansen—Halle ble Norgesmestere med sin Acol, Herseth—Varnås har vunnet flere eliteturneringer med sin Vienna, og som før nevnt i denne artikkelen er det også blitt bra resultater med Culbertsons system. Når jeg personlig foretrekker Culbertson er det fordi jeg tror det passer meg best. Jeg skal gjerne akseptere at Vienna er et nøyaktigere system, men som alle andre kunstige systemer har det sine sårbare punkter. F. eks. etter kløveråpning og motparten melder i mellomhånden. Dessuten må det også innrømmes at Vienna sladrer mer. Og jeg liker ikke å spille et system som gjør motpartens spill lettere. Hvis man absolutt skal favorisere, er det ingen kunst å legge frem spill som bare kan meldes etter ett bestemt system. Det er f. eks. uhyre vanskelig, for ikke å si umulig etter Culbertson å melde storeslem i det spillet som ble presentert som meldeprøve i «Bridg» nr. 2 1959:

Herseth—Varnås viste oss at det ikke bød på vanskeligheter å melde

storeslemmen (NB i riktig farge) etter Vienna:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 gr	pass	2 ♥
pass	3 ♦	pass	4 ♦
pass	5 gr	pass	7 ♦
pass	7 ♥	pass	rundt

Bemerk at 7 ruter ikke vinnes. Det er godt gjort å komme i 7 hj. Men det skyldes vel delvis aktorene, og ikke bare systemet?

La oss gå tilbake til det første spillet. Hvorledes meldes den storeslemmen etter Vienna?

Slike argumenter har imidlertid ingen verdi. Rutinerte spillere kunne fortsette i årevis med å legge fram spill som bare passer ett bestemt system.

— ♦ —

Bjørn Larsens elegant poengterte og poengrike artikkel kommer vi tilbake til under A la carte. Her skal vi bare svare på hans direkte spørsmål om hvorledes hans og Haugens minnerike syver skal meldes etter Vienna.

I motsetning til den gode Bjørn anser vi ikke Nord's kort gode nok til å åpne på. Det samme mener nok også Gorenspillere, men la oss ganske kort nøye oss med å konstatere at Nord ikke har noen åpning etter Vienna. Nord sier derfor pass.

Syd har en regulær grandåpning på 32 punkter og god fordeling, så hans åpningsmelding byr ikke på problemer. Han sier 1 grand.

Nord's gjenmelding er også helt klar. Vi tillater oss å sitere Vienna-leksikonet (side 12—13): Som svar på en grandåpning viser 3 kløver (og 3 ruter) en positiv hånd med «5-kortfarge med 3 høye honnører (minn. K D 10 3 2) eller en 6-kortfarge med 2 høye honnører». Da Nord's hånd er positiv og hans kløverfarge ED1062 er en tanke bedre enn leksikonets minimumskrav gir svaret 3 kløver seg selv.

En hoppmelding til 3 kløver (eller 3 ruter) «gir et helt klart uttrykk for svarhåndens fordeling». Da «svarhåndens vesentlige spillestyrke ligger i kløver» (sitatene er hentet fra «Oslosystemet i Moderne Vienna») så er det ganske klart at svarhånden har en helt ensidig fordeling

uten 4-kortfarge i spar eller hjerter. I samme øyeblikk som Syd får høre makkers hopp til 3 kløver er jo slemmulighetene legio. Men skal det meldes lille- eller storeslem?

Hoppmeldingen 3 kløver har jo vist at det ikke finnes avkastmuligheter for Syds 2 hjertertapere. At den fjerde hjerter vil bli dekket med trumf er forlenget klart, men det hjelper lite hvis man må avgi et hjerterstikk i tredje hjerterrunde. Hjerterfarvens problem kan imidlertid Syd lett klarlegge ved å si 3 hjerter, som ser ut til å vise makker en 5-kortfarge, og som ber makker støtte med 3 trumf. Denne taktiske manøver kan Syd trygt foreta seg fordi han som grandåpner er kaptein og derfor til syvende og sist kan bestemme sluttmeldingen. Nord har ikke 3-kortstøtte i hjerter og er følgelig avskåret fra å støtte farven. Da han heller ikke har noen lang kløverfarge, sier han 3 grand og dermed er hele hans fordeling klar. Han må nemlig ha:

maksimum 3 kort i spar (p.g.a. svaret 3 kl.).

maksimum 2 kort i hjerter (p.g.a. svaret 3 grand)

5 kort i kløver (farven er ikke gjenmeldt).

Ergo 3 kort i ruter.

Dermed har Syd full oversikt ikke bare over makkers fordeling men han vet også at kløverfarven inneholder 3 høye kløverhonnører, slik at storeslem er opplagt når han gjennom Blackwood konstaterer tilstedeværelsen av 2 Ess hos Nord.

Vi vil komplimentere Bjørn Larsen og Haugen for storeslemmen som vi synes er drivende godt meldt etter Culbertson. Og vi vil samtidig gjerne understreke at dette er en helt annen prestasjon enn å vise hvorledes et annet system arbeider når en kjenner alle kortene. Men når Bjørn Larsen direkte spør om hvorledes meldingene skal gå etter Vienna, har vi svart og fordi spillet er blitt så meldeteknisk gjennomanalysert har vi brukt det som «Månedens meldeprøve» slik at leserne selv har kunnet konstatere hvor vanskelig det er og selv kan avgjøre hvilket system gir den mest eksakte dekning for storeslem.

Kongsvingercupens

— 10 års jubileum —

I Bjarne Mølbach-Nielsens vanlige glimrende regi feiret Kongsvingercupen sitt 10-årsjubileum.

Alf Gudbrandsen og Odd Kristiansen vant etter meget god innsats og her er et av deres vinnerspill:

♠ E 9	♠ D Kn 2
♥ Kn 7	♥ 9 3 2
♦ E 10 8 3	♦ K 7 4 2
♣ E Kn 7 6 4	♣ 9 3 2

♠ K 10 4	♠ D Kn 2
♥ D 8 5 4	♥ 9 3 2
♦ D Kn 9	♦ K 7 4 2
6 5	♣ 9 3 2
♣ 5	

N
V Ø
S

♠ 8 7 6 5 3
♥ E K 10 6
♦ —
♣ K D 10 8

Bare 2 par klarte å melde slemmen. Kjell Herud—Herdahl «tok den på direkten» i klar Acolstil:

Syd	Nord
1 ♣	3 ♣
5 ♣	6 ♣

mens vinnerparet gikk mer systematisk til verks:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♣
2 ♥	3 ♦
4 ♣	6 ♣

Gode Viennameldinger. Kristiansen åpnet 1 spar fordi han gjerne ville prøve å få gitt uttrykk for sine 3 farver, Gudbrandsen svarte normalt 2 kløver og Kristiansen viste nå sin hjerterfarve. Etter 3 ruter fra makker sa han 4 kløver og dermed kunne Gudbrandsen se at han ikke kunne ha mere enn 1 ruter.

Et begivenhetsrikt spill:

♠ 10 2	♠ 7 5 4
♥ D 7 3	♥ 8 2
♦ K 10 9	♦ E D Kn
5 3	8 7 6
♣ D Kn 3	♣ K 8

N
V Ø
S

♠ D Kn 8 6
♥ Kn 9 6 5
♦ 4 2
♣ 10 6 5

Øst åpnet med henholdsvis 1 ruter eller 2 ruter (svak 2-åpning) ved de fleste bordene.

Syd passet og Vest høynet til 2 eller 3 ruter.

Nord har det ikke lett. Noen doblen, noen overmeldte ruterfarven og noen brukte Viennagrاند i forsvar.

Mange kom i 4 hjerter, som bare gir 4 trekk da Nord's lave trumf må brukes til å dekke opp Syds ruter med.

Få klarte å komme i sparkontrakt som gir 5 trekk. Spillet er vel egnet til diskusjon om beste forsvarsteknikk.

Og så var Peer Johnsen ute og luftet seg ordentlig her:

Syd har gitt. Nord-Syd i faresonen.

♠ K D Kn	♠ 10 8 4
♥ E Kn 9	♥ 10 8 7
6 3	♦ Kn 8
♦ D 5 4	♠ E D Kn 10 9
♣ K 2	

N
V Ø
S

♠ 9 7 6 3 2
♥ 5 4 2
♦ 10 3
♣ 8 7 4

♠ E 5
♥ K D
♦ E K 9 7 6 2
♣ 6 5 3

Arne Hofstad.

TRØNDELAGSBRIDGE

Ikke minst for oss spillere fra «provinsen» var EM en opplevelse vi lever lenge på. Jeg fikk jo med meg en hel uke av eventyret og den uken ga flere impulser og inntrykk enn en hel bridgesesong ellers.

Jeg var jo så heldig å få se det hele på svært nært hold, da jeg jobbet noen dager som speaker i bowlen. Akkurat der var det jo ikke småguttene som spilte heller, så det ble adskillig lærdom å høste. Jeg slutter meg uten å blunke til de mange som bøyer seg i støvet for italienerne. Mitt inntrykk var at Avarelli er «den største blant de store». Hans motspill tydet ofte på nesten en sjette sans. Han tok de mest kompliserte varianter like sikkert ved bordet som jeg så dem med alle kort åpne. Fenomenalt! Den mer kjente og omskrevne «Il professore» imponerte meg ikke fullt så meget. Men jeg så ham bare i 2 kamper, som kanskje ikke var hans beste.

— ♦ —

Sesongen i Trondheim ble innledet med «Renons» jubileumsturnering, som ble vunnet av Magnar Øien—H. Lynum. Her er et spill fra turneringen. Leserne vil sikkert forstå

Det begynte ganske normalt. Syd (Willy Varnås) åpnet med 1 ruter, Vest (Per Moe) doblen, Nord (William Herseth) sa 1 grand og Øst (Peer Johnsen) «overmeldte motpartens farve» med 2 ruter!! Dristig og morsom melding. Varnås sa forskrekket pass, Per Moe passet han også og det samme gjorde Herseth.

Som kortene sitter har Nord-Syd 3 grand fordi Øst aldri kommer inn, men den kontrakten var det ikke mange som kom i. Og Peer Johnsen

at jeg neppe trodde mine egne øyne og ører:

♠ —
♥ K 10 9 8
♦ E K D x x
♣ K D 10 x

Denne smukke hånd hadde jeg fått utlevert da mannen til høyre åpnet med 2 hjerter. Jeg kunne ikke huske å ha hørt noe om at de brukte *svake* to, så jeg snudde meg til venstre og spurte. Nei da, *de brukte helkrav!* Jeg svelget tungt og passet. Meldingene gikk:

Øst	Vest
2 ♥	2 gr
3 ♠	4 ♠
6 ♠	

Jeg har en anelse om at min derpå følgende dobling bar preg av at jeg faktisk trodde på bet. Man er jo ikke mer enn et menneske heller. Joda, det *ble* bet! En hel en. Men det var bare ikke min skyld. Den som kom til å spille hovedrollen, var makker, som også gjorde det ene av våre to stikk. Og hadde makker hatt spar 8 istedetfor spar 9, ville kontrakten ikke vært til å bete. Her er nemlig kortene:

fikk det hett. Utspillet var ♥ Ko som ble stukket med Esset. Skift til ♠ Konge som Syd stakk. ♦ Ess. Og ♦ 6!!

Infernalsk motspill. Peer Johnsen la liten ruter fra bordet og håpet på sin ♦ 10. Men Nord kom inn på Kn, skiftet til makkers markerte hjerterinntak og så trumfet Varnås ut. Med ♣ Konge i saks ble det ikke flere stikk til Peer Johnsen. Spillepoenget: underleader i annet trumfspill er flott.

♠ 10 9 5 2
♥ 2
♦ x x x x
♣ x x x x

♠ K 6 4 3
♥ 3
♦ x x x x
♣ x x x x

N	
V	Ø
S	

♠ E D Kn
8 7
♥ E D Kn
7 6 5 4
♦ —
♣ E

♠ —
♥ K 10 9 8
♦ E K D x x
♣ K D 10 x

Jeg startet med kløver Konge. Spilleren kom inn på Esset og trakk en trumfhonør fra hånden. Han likte ikke sitsen, men fortsatte med hjerter Ess og en liten til stjeling. Min makker Tore Jensen stjal imidlertid over, returnerte kløver og spillet kan ikke vinnes. Men med spar 9 hos spilleren og spar 8 hos Nord kan den lille hjerteren stjeles med spar Konge. Så tas den markerte trumfinessen og 1 hjerterstikk er alt spilleren behøver å avgj.

De gamle rundetravere og tidligere finalister Ogdal Bridgeklubb og Forcingklubben, Trondheim møtte hverandre i 3. runde i årets NM. Ogdal var denne gang klart best, og vant begge runder overbevisende. Jeg har lyst til å fortelle om et av de spillene som monnet bra, selv om det ikke er særlig smigrende for meg selv:

Frøseth:

♠ 10 7 2
♥ E 9 4 2
♦ D Kn 4
♣ 6 4 3

N	
V	Ø
S	

Jeg:

♠ 4 3
♥ Kn
♦ 10 8 7 5 2
♣ E Kn 10 5 2

Schönborg til høyre for meg hadde påtatt seg å spille 3 grand, etter at makker hadde vært innom med en hjertermelding utenfor sonen. Jeg spilte ut ♥ Knekt som spilleren stakk

med Kongen på hånden. Han trakk ♠ Konge som ga stikk, og liten spar til 10, som makker stakk med Esset. Fra makker kom nå ♣ 8, og Schönborg brukte Damen.

Og så var det altså jeg satte meg til å tenke. I min visdom fant jeg ut at spilleren sannsynligvis hadde K, D, 9 og makker 8,7. Men da ligger betesjansen i at makker har ruter E. Det må spilleren innom, og ny kløver vil da gjøre underverker. Følgelig la jeg styrke med ♣ Knekt under Damen.

Schönborg så to ganger på dette stikket, og nølte ikke lenge med å sope sammen fire trekk. Kortene var nemlig:

Tore Jensen:

♠ E 9 6 5
♥ D 10 8 7 6
♦ 3
♣ K 9 8 (!)

Schönborg:

N	
V	Ø
S	

♠ K D Kn 8
♥ K 5 3
♦ E K 9 6
♣ D 7 (!)

Nå ja, vi gjør ikke bare tabber her i Trondheim heller. Dette spillet er hentet fra møtet mellom de to lederklubbene i kretsserien, Forcingklubben og Dovre:

Erling Wik:

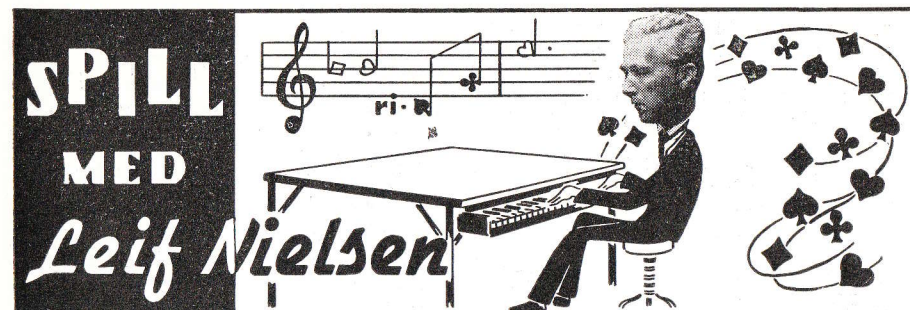
♠ K D 8 2
♥ E D
♦ E 4 3
♣ D 8 4 3

N	
V	Ø
S	

M. Oien:

♠ E 10 7 5
♥ K 9
♦ K Kn 6 5
♣ E K 7

Spar-slemmen ble meldt, med Wik som spiller, og Nord (Thorolv Worsøe) startet med ♣ 10. Wik lot den gå til hånden og trakk ♠ Konge. Fra Nord kom det interessante kort ♠ 9 og fra Syd (Martin Moxnes) ♠ 4. Dermed var det plutselig saks begge veier i trumf. «Hvis Syd har Kn., 6, 4,3 er det ingen grunn for ham til å legge fireren», resonnerer Wik. «Men Thorolv er litt av en luring, og det skulle ikke undre meg om han legger nieren fra Kn., 9, 6, 3». Altså slo han ♠ Konge, og ganske riktig, Syd var renons. Ypperlig spill fra begge sider.

Egypt—Norge og Østerrike—Norge.

For å bli ferdig med disse kampene for neste EM begynner, må jeg innskrenke litt på spilleantallet fra hver match, jeg tror imidlertid jeg skal klare å få med praktisk talt alle svingspill. Mot Egypt spilte Per og Leif Nielsen hele kampen, mens Halle/Christiansen og Johansen—Larsen henholdsvis spilte 1. og 2. runde. Kampen utviklet seg slik:

Kampens gang:

Etter	5 spill:	Egypt	5	Norge	2
»	10	»	Egypt 10	Norge 13	
»	15	»	Egypt 23	Norge 13	
»	20	»	Egypt 28	Norge 17	
»	25	»	Egypt 33	Norge 25	
»	30	»	Egypt 38	Norge 31	
»	35	»	Egypt 38	Norge 39	
»	40	»	Egypt 44	Norge 43	

Det første spill som svingte litt var dette:

♠ D 6 2
♥ K 10 8
♦ E 10 7 3
♣ 5 4 3

♠ 10 9 5 4
♥ Kn 7 4
♦ 5 4 2
♣ 10 9 6

N	
V	Ø
S	

♠ 7 3
♥ E D 3
♦ K D 9 8
♣ K D 8 2

♠ E K Kn 8
♥ 9 6 5 2
♦ Kn 6
♣ E Kn 7

Alle i faresonen, Vest gir.

Hvor Egypt var Ø-V meldte Øst 1 grand, som han spilte med 2 beter som resultat. Ved det andre bordet var det livligere:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 gr	dobl
pass	pass	redobl	pass
2 ♠	dobl.	2 gr	dobl.
pass	rundt		

Motspillet var ikke feilfritt, så Øst slapp med 2 beter — 500, netto 4 p. til Egypt.

Dette spillet ble uavgjort, men jeg vil gjerne vise det da spilleføringen er interessant.

♠ K 9 8
♥ 10 5 3 2
♦ K Kn 10 7
♣ 6 4

♠ Kn 10 7
6 5
♥ K 4
♦ E D 9 4 3
♣ K

N	
V	Ø
S	

♠ ED 4
♥ 9 8 7 6
♦ 2
♣ E 10 7 5 3

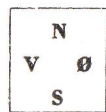
♠ 3 2
♥ E D Kn
8 6 5
♣ D Kn 9 8 2

Begge kom i 4 spar, som er naturlig, og motspillet var det samme: Liten hjerter ut til Esset og trumf tilbake, begge gikk bet, men ved litt omhyggelig spill fåes kontrakten uten noe som helst coup; det er «bare» å sørge for å få 6 sparstikk, og det får man ved å stjele 2 ruter og 2 hjerter, men det er det siste

som ikke er blitt gjort tiltross for at utspillet nettopp har gitt spilleren denne indikasjon (kløverfargen må ikke spilles mer enn 2 ganger). I dette spillet meldte Egypt dårlig:

♠ E 10 9 5 3 2
♥ Kn 7 5
♦ K
♣ Kn 7 4

♠ 8 4
♥ K 4
♦ E D 10
5 3
♣ E 10 6 2

♠ K D Kn 7
♥ 10 9 8 3
♦ 4 2
♣ K 8 5

♠ 6
♥ E D 6 2
♦ Kn 9 8 7 6
♣ D 9 3

Øst gir, Ø-V i faresonen.

Ved det ene bordet fikk den norske Nord spille 1 spar udoblet og gikk 1 bet. Ved det andre bordet:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♦	1 ♠
dobl.	redobl.	pass	2 ♣
pass	pass	dobl.	pass
pass	redobl.	pass	rundt

Resultat: 2 redoblede betér — 600 og 6 poeng til Norge. Syds 2. redobling er selvfølgelig som den første SOS (Kock—Werners) og 2 hj. kunne vært litt mer interessant å spille.

I neste spill fikk vi bruk for Toronto-konvensjonen:

♠ E D Kn 10
♥ Kn 5 4
♦ Kn 10 4 2
♣ K 9

♠ K 9 3
♥ 9 7
♦ E D 9
♣ Kn 10 4 3 2

Vest åpnet i 3. hånd med 1 spar, som er bedre enn 1 ruter, når man bruker «Toronto». Øst 2 kløver, Vest 2 ruter og Øst 2 spar, som akkurat ble vunnet. Vi vant 2 poeng på spillet, da de andre passet rundt. De norske meldte dårlig i dette spillet:

♠ E K Kn 3 2
♥ Kn 6 2
♦ E K 8
♣ Kn 7

♠ 10 7 5
♥ 5
♦ D Kn 7
♣ 6 3 E 9 4 3

Øst gir, alle i faresonen.

Egypt Ø-V:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♣	pass
2 ♦	pass	3 ♦	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass rundt

Norge Ø-V:

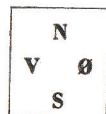
Vest	Øst
1 ♠	2 ♠
pass	rundt

Da kløver ikke ble spilt ut var 6 trekk en enkel sak. 5 poeng til Egypt.

Det neste var også dyrt:

♠ —
♥ 10 9 3 2
♦ K 6 2
♣ Kn 8 7 6 4 3

♠ E 10 8 6
4 3
♥ K Kn 5
♦ Kn 8
♣ 10 9

♠ Kn 7 5 2
♥ D 8 6
♦ E D 10 3
♣ E D

♠ K D 9
♥ E 7 4
♦ 9 7 5 4
♣ K 5 2

Nord gir, alle i faresonen.

Ved begge bord ble det selvfølgelig meldt 4 spar, begge fikk kløver ut, og begge Syd'er fikk for kongen og skiftet over til hjerter Ess, den norske Syd fortsatte med hjerter 4!, men tiltross for dette spilte egypteren spar som han finesset med 10-eren; ved det andre bordet spilte egypteren på Syds plass kløver etter hjerteress og allikevel toppet vest sparene, dette førte som man ser til bet og 6 poeng til Egypt.

Enda et dyrt spill kom:

♠ 4 3
♥ K D Kn 7 5 3
♦ 10 9 8 7
♣ 2

♠ E 10 9 8 6
♦ 2
♥ E D Kn 5 4
♣ Kn 3

♠ D 5 2
♥ 10 8 6
♦ K 2
♣ E 9 8 7 6

♠ K Kn 7
♥ E 9 4
♦ 6 3
♣ K D 10 5 4

Øst gir, ingen i faresonen.

Meldingene: Norge Ø-V:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	1 ♠	pass!
2 ♠	pass	3 ♠!	pass rundt

Ved det andre bordet:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	1 ♠	2 ♠
2 ♠	3 ♥	3 ♠	4 ♥
pass	pass	4 ♠	pass
pass	dobl.		

og den var ikke så vanskelig å vinne, dette ga 5 poeng til Egypt.

Ikke lenge etter kom dette:

♠ 10 8 6 5 4
♥ D 8 6
♦ 9 5
♣ 10 5 2

♠ D
♥ Kn 10
5 4
♦ E 10 4
♣ E K D 6 3

♠ E K 9 7 2
♥ K 7 2
♦ 6 3 2
♣ Kn 7

♠ Kn 3
♥ E 9 3
♦ K D Kn 8 7
♣ 9 8 4

Syd gir, Ø-V i faresonen.

Meldingene: Egypt Ø-V:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♣	pass	1 ♠
2 ♦	2 ♥!	pass	3 ♥!
pass	3 gr	pass	pass
pass			

Et rart meldingsforløp, men en god kontrakt.

Norge Ø-V:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass!	pass	1 ♠
pass	1 gr!	pass rundt	

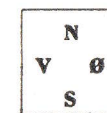
Enda rarere. 9 stikk var en lek og nye 5 poeng til Egypt.

Egypt lå nå 11 poeng over, men i 2. runde fikk vi stadig maksimum ut av kortene, selv småspill, som det var mest av, (og mange uavgjorte) ble utnyttet, se f. eks. dette:

Syd gir, ingen i faresonen.

♠ K 8
♥ E Kn 5 3
♦ E Kn 3
♣ Kn 9 7 2

♠ E Kn 9
5 2
♥ 9 8 4
♦ D 7 6
♣ E 10

♠ D 7 6 4
♥ K D 10
♦ 5 2
♣ 8 5 4 3

♠ 10 3
♥ 7 6 2
♦ K 10 9 8 4
♣ K D 6

Meldingene: Egypt N-S:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♠	dobl	2 ♦!
dobl	2 ♥!	dobl	2 ♠
pass	rundt.		

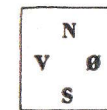
Vellykket; 2 spar var intet problem å få. Norge N-S.

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	pass
2 ♣	pass	2 ♦	pass
(Toronto)			
2 ♥	pass	rundt	

Også en bra kontrakt, netto 220 og 4 poeng til Norge. Et fryktelig spill kom imidlertid inne imellom:

♠ D 8
♥ E K D 9 6
♦ D Kn 10 6
♣ D 9

♠ 7 6 5 3 2
♥ Kn 5
♦ K 9
♣ 7 4 3 2

♠ E K 9 4
♥ 8 7 3
♦ E 7 5 3
♣ Kn 5

♠ Kn 10
♥ 10 4 2
♦ 8 4 2
♣ E K 10 8 6

Vest gir, alle i faresonen.

Meldingene: Egypt N-S:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	1 ♠	2 ♣
2 ♠	3 ♥	pass	4 ♥

Norge N-S:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♣
pass	2 ♦	pass	2 ♥
pass	3 ♥	pass	rundt!

Dette høres gunstig ut for oss, men 3 hjerter ble betet ved sparutspill og skift til ruteress og liten ruter, spar tilbake og ruterstjeling. Ved det andre bordet gikk de 3 første stikk som ovenfor, men så klikket det for vest som returnerte trumf, og dermed var 4 hjerter et faktum. Som det sitter kan Nord gå 3 beter i 4 hjerter, men selv 2 beter i dette spill gir oss seier over Egypt. De siste spill var ikke interessante, og ga heller ikke noe utslag.

— ♦ —

Så kom kampen mot Østerrike, som vi vant fortjent, vi kunne lett ha vunnet meget mere, det østerrikske laget var ikke på langt nær av den kvalitet vi har vært vant til fra de senere år. Det var også her mange uavgjorte spill, og en god del som bare svingte med 1 poeng, men noen svingspill var det som jeg vil vise.

Dette var både godt og heldig.

♠ E 10 6 4
♥ Kn 10 7 3 2
♦ 8 5
♣ 4 3

♠ Kn 7 5
♥ EK 4
♦ ED 6 3 2
♣ K 10

N	
V	Ø
	S

♠ 2
♥ D 8
♦ 10 9 7 4
♣ EK 9 8 7 2

♠ KD 9 8 3
♥ 9 6 5
♦ K Kn
♣ D 6 5

Øst gir, Ø-V i faresonen.

Meldingene: Norge Ø-V.

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♦	1 ♥
2 ♦	2 ♠	3 ♠	dobl.
4 ♣	pass	5 ♦	pass

Resultat: 6 trekk.

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♦	pass
2 ♣	2 ♠	3 ♠	dobl.
5 ♣!	pass	rundt	

Syd spilte ut spar konge og skiftet til ruter knekt! Hva skal stakkars Øst gjøre? Han valgte, ikke unatur-

lig å bruke Esset og finesse kløver Dame, men det ble da 1 bet og 6 p. til Norge.

Kampen utviklet seg slik:

Kampens gang:

Etter 5 spill:	Østerrike	0	Norge	7	
» 10	»	Østerrike	4	Norge	22
» 15	»	Østerrike	13	Norge	22
» 20	»	Østerrike	13	Norge	32
» 25	»	Østerrike	22	Norge	40
» 30	»	Østerrike	32	Norge	40
» 35	»	Østerrike	39	Norge	44
» 40	»	Østerrike	40	Norge	51

De svake 2-åpninger gjorde seg i dette spillet:

♠ Kn 10 9 6
♥ D Kn 7 4
♦ K Kn
♣ 9 4 2

♠ 8 2
♥ K 9
♦ 10 8 6
♣ D 8 7

N	
V	Ø
	S

♠ KD 7 5 4 3
♥ 8 3
♦ D 9
♣ K 6 3

♠ E
♥ E 10 6 5 2
♦ E 7 5
♣ EK 10 5

Syd gir, alle i faresonen.

Meldingene: Norge N-S.

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	pass	pass	4 ♥!
pass	rundt.		

Resultat: 3 beter.

Østerrike N-S:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	pass	1 ♥
1 ♠	pass	2 ♠	dobl.
pass	rundt.		

En dristig dobling å la stå, men beten var der og det ble 6 poeng til for oss.

Nå begynte østerrikerne å få ett og annet poeng, og særlig heldige var de med en 3-grandkontrakt som bare vinnes med ett spesielt utspill (fra D, Kn til spillerens Konge, og E, 10 er saks på bordet).

Så kom dette:

♠ Kn 8 7 2
♥ K 4 2
♦ 5 4
♣ D 10 6 3

♠ E 10 6
♥ 5 4
♦ 8 7
♣ EK 2
♣ Kn 5 4

N	
V	Ø
	S

♠ D 9
♥ EK 6 5
♦ D 10 9
♣ 7 6 3
♣ K

♠ K 3
♥ D 10 9 3
♦ Kn 8
♣ E 9 8 7 2

Øst gir, N-S i faresonen.

Meldingene: Norge Ø-V:

Øst	Vest
1 ♦	1 ♠
2 ♦	3 ♣!
3 gr	pass

Østerrike Ø-V:

Øst	Vest
pass	1 ♠
2 ♥!	pass

3 grand var i hvert fall en bedre kontrakt enn 2 hjerter. Kløver Ess kom rimeligvis ikke ut, derimot liten hjerter, hvilket foreløpig ikke gir mere enn 8 stikk, men prøv å holde etter 6 ganger ruter! I 2 hjerterkontrakten ble det 3 beter — 6 poeng til Norge.

Jeg vil gjerne vise neste spill fordi det er interessant meldeteknisk:

♠ E 10 4
♥ ED Kn 8 3
♦ K Kn 8 3
♣ D

♠ D 7 2
♥ 9 7 5
♦ D 7
♣ Kn 10 9 6 4

N	
V	Ø
	S

♠ K Kn 9 8
♥ 4 2
♦ 10 9 6 4
♣ E 5 2

♠ 6 5 3
♥ K 10 6
♦ E 5 2
♣ K 8 7 3

Nord gir, N-S i faresonen.

Meldingene: Østerrike N-S:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	1 ♠	2 ♣	pass
2 ♦	pass	2 ♥	pass
2 gr	pass	rundt.	

Norge N-S:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♦	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	rundt.	

Som man ser kom ingen av parene i den naturlige kontrakt 3 grand, men 4 hjerter gikk også hjem, så det ble 5 poeng til oss. Men så kom et dyrt spill for oss:

♠ ED 8 4 2
♥ E 3
♦ EK Kn 8
♣ K 2

♠ K Kn 10 9
♥ 8 5 2
♦ 10 9 7 6
♣ 10 3

N	
V	Ø
	S

♠ 7 6 5
♥ 10 9 7
♦ 5 4 2
♣ D Kn 8 5

♠ 3
♥ KD Kn 6 4
♦ D 3
♣ E 9 7 6 4

Vest gir, ingen i faresonen.

Meldingene: Østerrike N-S:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♥
3 ♦	3 gr
pass	pass

Norge N-S:

Nord	Syd
1 gr	2 ♥
2 ♠	3 ♣
5 gr!	6 ♣!
pass!	

En skjebnesvanger sluttkontrakt, når man ser at 7 grand, 7 hjerter, endog 7 ruter fås, meldes 6 i en av disse farger vinner vi 6 poeng istedenfor som nå å tape 6. Østerrikerens meldinger var selvfølgelig altfor tamme.

Jeg har ikke plass til flere spill fra denne kampen, men leserne går heller ikke glipp av noe særlig. Neste gang kommer vår dårligste kamp — mot England, den eneste kamp vi tapte stort, men kanskje nettopp derfor den mest lærerike.

♠ ♥ ♦ ♣

HVA ER EFOS?

Svært mange har bare et ganske overfladisk kjennskap til EFOS. De har hørt noe om at svarhånden melder «farven over» som en rent kunstig melding. Stort mere vet de ikke og dermed er de ynkelig handicappet overfor et system hvor kunstige meldinger dominerer på alle trin og hvor en farvemelding av f. eks. 2 spar etter makkers grandåpning viser en svak hånd med lengde i kløver og ruter!

Den første betingelse for å kunne konkurrere med EFOS er derfor at man har et visst kjennskap til systemets struktur.

EFOS bygger på det prinsippet at en av spillerne i alminnelighet er eneveldig «diktator.» Han avgir en rekke kravmeldinger som — NB så lenge det dreier seg om kravmeldinger — ikke behøver å ha den ringeste tilknytning til hva han sitter med av meldbare farver. Og makker stakkar, han er som en pisket «slave» der i ytterste troskyldighet melder som om alle diktatorens meldinger var i skjønneste orden. Dermed får «diktatoren» se (gjennom preferanser, gjentagbare farver, støtte osv.) hvilken fordeling «slaven» har. Og så plutselig kommer sluttmeldingen som ikke lenger er en kravmelding og som «slaven» derfor værsgod skal si pass til. Vi har mer enn en gang i svenske turneringer opplevet at den virkelige sluttmeldingen først kom på 6-trinet fordi «diktatoren» gjennom sine kunstige meldinger hadde fått klarlagt eksakt «slavens» fordeling til f. eks. 6-4-3-0 og derfor faktisk ikke trengte noen spørremelding for å vite at makker gjennom renonskontroll ikke hadde noen tapere i f. eks. ruter.

Den karakteristikken vi her har gitt av EFOS er i prinsippet riktig selv om det finnes noen få spesielle tilfelle hvor begge parter samarbei-

der på like fot. Gjennom dette gjennomførte «diktatorprinsipp» er det klart at EFOS kan være usedvanlig interessant å spille, men systemet er på den annen side ganske farlig. Den ringeste avvikelse fra konvensjonenes innviklede regler resulterer i et smertefullt tap fordi makkeren feilbedømmer situasjonen. Derfor har vi mer enn en gang hørt svensker som hevder at det tar et godt makkerpar minst 2 år å bli gode EFOS-spillere fordi det tar tid å komme på full bølgelengde i alle systemets minste detaljer. På den annen side er systemet til en viss grad sårbart derigjennom at det trenges mer enn 1 melderunde før EFOS får tid til å virke. I likhet med alle konvensjonelle systemer er EFOS sårbart mot hurtige forhindringsmeldinger og f. eks. svake 2-meldinger i forsvar kan ofte skape vanskeligheter for EFOS-meldere fordi kravet til 1-over-1 svinger fra meget sterk hånd ned til det rene null og niks, samtidig som svarhåndens meldte farve er helt kunstig og åpneren derfor ikke har noe fast holdepunkt. Rolf Bøe har f. eks. følgende eksempel i Bridgetidningen på hvorledes forhindringsmeldinger setter EFOS-spillere helt ut av drift:

♠ 7	♥ Kn 6	♦ 10 8 4	♣ E K D
Kn 10 7 5	N	V	S
♠ K 10 6 3	♥ E K 8 5 2	♦ E K n 5	♣ 4

Bøe skriver: «Spillet er fra en lagkamp. Ved det ene bordet ble det meldt:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♥	4 ♣
4 ♠	pass	pass	pass

Nord-Syd meldte hva de kaldte naturlig og Øst lykkedes derfor ikke gjøre noe større fortredd med sin forhindringsmelding. Hans kollega Øst ved det andre bordet lykkedes bedre mot EFOS-paret:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	4 ♣
pass	pass	pass	

Syd mente seg å være sterk nok til en reversemelding. Med svakere hånd skulle han ha åpnet med 1 spar. Når Øst sperret med 4 kløver sveket motet ham. Han visste ikke hva Nord's sparmelding var verd. Hvis han meldte 4 spar, hadde kanskje ikke makker spar i det hele tatt, kanskje man da fikk spille 5 hjerter unødig høyt. Syd overveide nok å doble, men lot være, ettersom han dermed mer eller mindre foreslo at Østs kløverkontrakt skulle spilles og helst ville han jo at makker skulle melde. Nord våget heller ikke å finne på noe. Tenk om makker har åpnet på minimum, da har man ikke noe eget spill og doble torde han heller ikke. Det var for lite å vinne og for meget å tape. Så Nord passet og Øst gikk en udoblet bet.»

Så vidt Bøe. Vi er kanskje ikke helt overbevist om at EFOS-spillere vil akseptere Nord og Syds avgitte meldinger, men all den stund spillet er hentet fra Bridgetidningen er det jo meget mulig vi er på villspor. Poenget er imidlertid at eksemplet viser en av svakhetene ved den kunstige melding 1-over-1, og vi er helt enig med Bøe i at på dette punkt vil øyeblikkelige forhindringsmeldinger kunne skape markerte vanskeligheter for EFOS. Men nok om det her..

I de fleste tilfellene er det svarhånden som oppkaster seg til «diktator» og derav følger at åpningsmeldingene alltid må skje i nøyeste samsvar med de oppstilte regler. Paradoksalt nok kan vi si det slik at åpneren er bastet og bunnet innenfor systemets ramme.

♠ ♥ ♦ ♣

EFOS er et poengsystem med 4 poeng for Ess, 3 poeng for Konge, 2 poeng for Dame og 1 poeng for Knekt. Hertil kommer så vanlige fordelingstillegg: 3 poeng for renons, 2 poeng for singleton og 1 poeng for dobbelton. Skal man støtte makker, regner man foruten sine vanlige honnørpoeng også fordelingspoeng ved å trekke korteste farve fra antall trumf. La oss si at De overveier å støtte en hjertermelding. De har:

♠ 8 5 ♥ 9 6 4 3 ♦ E K n 5 ♣ K D 7 2

I honnørpoeng har De 10. Fordelingspoengene finner De ved å trekke antall kort i spar (som er Deres korteste farve) fra trumf-farven hjerter. $(4 \div 2)$ Det gir 2 fordelingspoeng. Tilsammen representerer Deres hånd 12 poeng som støttehånd til makkers hjerterkontrakt.

Åpningskravene er de vanlige i poengsystemene. 14 poeng betinger åpning, 13 poeng gjør åpning mulig og 12 poeng kan tillate en åpningsmelding. Nærmere detaljer antas det å være unødvendig å gi da disse er tverret ut til minste detalj i en av de vanlige bøker om poengsystemer.

Som vi har forstått er EFOS et system hvor fordelingen er satt i høysetet. Det er på dette punkt systemet skiller seg så avgjort fra sitt opphav Culbertson fordi Culbertson alltid spurte: «Er De sterk nok til å melde?» Hvis svaret var «Ja», vel så spurte Culbertson: «Hva skal jeg åpne med.» EFOS stiller problemene ganske omvendt: Spørsmål nr. 1 er: Hva skal jeg melde? Spørsmål nr. 2: Er jeg sterk nok til å melde? Den første betingelse for å trenge inn i EFOS-mysteriene er å bli dus med denne problemstillingen.

Når vi stiller problemet slik, er det for det første helt på det rene at noen som helst form for kortfarve-åpninger er utelukket i EFOS. En kløveråpning på f. eks. E K n 5 ville jo med ett slag slå benene under enhver sikker beregning av fordelingen sett fra makkers side. Vi konstaterer derfor straks at enhver farveåpning i EFOS garanterer minst 4 kort i farven. Men dermed er vi også på rask marsj over til

Viennas krav til meldbar farve: Enhver 4-kortfarve f. eks. 5 4 3 2 er fullt meldbar i EFOS.

Den fullstendige oversikten over alle de åpningsmeldinger som står til disposisjon er følgende:

1 *trekk i farve*: Dette er den store sekken som rummer alle de åpningsmeldinger som ikke faller inn under 1 av de nedenfor nevnte spesialåpninger.

1 *grand*: Fordeling 4 3 3 3, 4 4 3 2, og 5 3 3 2. Styrke: 16—19 poeng. Svakeste farve kan godt være helt ugardert og den sterkeste kan godt være gjenmeldbar. Det viktigste er jo korrekt fordelingsbilde.

2 *kløver*: representerer 2 typer av åpningshender. Enten en 2-åpning etter Culbertson som krav til utgang eller en jevn hånd med 22—27 poeng. Annen melderunde viser hvilken type det dreier seg om.

2 *ruter*: Fordeling 4 4 4 1 (eventuelt med singel ruter.) Styrke maksimum 16 poeng.

2 *hjerter*: Samme fordeling som 2 ruteråpningen, men styrken er minst 17 poeng.

2 *spår*: Fordeling: sterk trumffarve. (f. eks. K D Kn 8 6 3) Styrke: 10—12 poeng.

2 *grand*: Fordeling: Gående trumffarve. Praktisk talt ingen styrke i sidefarver. Hånden beregnes kunne ta ca. 7 stikk når man kommer inn.

3 *grand*: Samme fordeling som 2 grand, men med endel styrke i sidefarver. Man regner med å ta ca. 8 stikk når man kommer inn.

3 *trekk i farve*: Fordeling: Langfarve. Styrke ingenting. Soneforhold avgjørende.

4 *trekk i farve*: Fordeling: Sterk langfarve. Det er alt.

5 *trekk i ruter og kløver*: Samme betydning som 4 trekkåpninger.

5 *hjerter*: Spørsmål etter topphonnører i trumffarven akkurat som hos Culbertson.

Bridgeuken på Gausdal

Bridgeuken på Gausdal 1—8. feb. ble meget vellykket i Gunnar Keims gode regi. 24 par deltok. Etter 3 dagers innledende runder og 3 dagers finale ble resultatene:

A-finalen:

1. Nilsen—Nilsen, Sarpsborg.
2. Holth og frue, Oslo.
3. Dæhlin—Engen, Oslo.
4. Hoberg—Løkken, Gjøvik.
5. Dørum—Hustad, Molde.
6. Elsåe Jensen og frue, Odense.

B-finalen:

1. Andersen—Husum, København.
2. Lindh—Moe, Torsby/Overhalla.
3. Fru Bramer—fru Hugdahl Oslo/Trondheim.

Toto-turneringen ble vunnet av Aasm. Engen—Ivar Dæhlin, Oslo.

Helge Vinje:

DET NORSKE FORDELINGSSIGNALET

Nøkkelen til godt motspill

ANMELDELSE NR. 2

Helge Vinje har med denne boken sin lagt fram en virkelig nyhet på bridgeteknikkens område . . . som fullstendig revolusjonerer motspillteknikken . . . Alle som vil følge med i konkurransen idag og perfektionere sin teknikk bør anskaffe seg den. Forfatteren har all ære av sitt verk, lettlest, oversiktlig og grei som den er.

Erling Wagle i Dagbladet.

Pris kr. 10.—

Utgitt av

Aasm. Engens Forlag A.s

4. RUNDE I

Norgesmesterskapet i

BRIDGE

Kampene i 4 utslagsrunde:

Ruterknekt—Ogndal	39—58
Mo—Mosjøen	85—43
Centrum—Nauma	43—45
Molde Duplikat—Kristiansund	76—40
Grand—Florø	56—39
Bergens Br.klubb—Spartre II	46—42
Doubleton—Laksevåg	60—31
Spartre I—Voss	75—43
Gann II—Ruter	51—48
Leiken, Kr.sand—Gann I	55—47
Foreningen—Stavanger	49—73
Kongsberg—Kristiansand	33—35
Holmestrand—Tule	45—50
Jernbanen, Drammen—Skien	31—67
Hamar—Fåset	82—48
Otta—Bøn	40—51
Mysen—Lofthus	40—46
Grand Coup—De 4 Ess	70—55
Hobby—Sinsen I	58—69
Hønefoss—Bridgekameratene	63—49
Ski—Kløverknekt	46—43
KNA, Oslo—Assiden	28—57
Sinsen III—Åmot	94—39
Gjøvik—Faresonen	48—31
Strømmen—Slemmestad	60—42
Lillehammer—Duplikatklubben, Oslo	28—50
Sandefjord—Folkvang	47—43
St. Olav—Lilleaker	49—31

Kampene i 5. utslagsrunde:

Nauma—Mo.
Ogndal—Hamar (spilles i Tr.heim).
Molde Duplikat—Grand, Alesund.
Doubleton, Bergen—Spartre, Bergen.
Bergens Br.klubb—Hønefoss.
Stavanger Br.klubb—Gann, Sandnes.
Kristiansand Br.kl.—Leiken, Kr.sand
Tule—Sandefjord.
Skien—St. Olav, Drammen.
Assiden, Drammen—Ski.
Lofthus—Grand Coup, Tønsberg.
Sinsen I, Oslo—Gjøvik.
Duplikatklubben, Oslo—Strømmen.
Bøn—Sinsen III, Oslo.

Rondanecupen 1959

Otta Bridgeklubbs store Rondanecup var meget vellykket. Under formannen Anton Brynildsruds ledelse var det lagt opp et stort program, bl. a. med utflukt til Mysusetter m.m.

30 par deltok og resultatene for de beste ble:

1. Bjørn Larsen—Stang Wolf, Oslo/Skien	956
2. Mathiesen—Salterød, Hamar	898
3. Dalseng—Løkken, Gjøvik	896
4. Pedersen—Viken, Gjøvik	895
5. Magnussen—Falkenberg, Lillehammer	883
6. Olsen—Saastad, Otta	879
7. Diesen—Diesen, Vågå	875
8. Wille—Sprakehaug, Åndalsnes	869
9. Feby—Skogvang, L.hammer	863
10. Mathisen—Løkken, Lillehammer	842

Bykamp OSLO—GØTEBORG

vil finne sted i Oslo 21. og 22. mars. Göteborg stiller opp med det laget som to år i trekk har vunnet det svenske lagmesterskapet, og vi regner derfor med et hardt og interessant oppgjør.

Interkretskampen FOLLO—OSLO

ble i år en klar seier for Oslo i åpen klasse med hele 22—10. Interkretskampen omfattet 4 lag fra hver krets. Seieren var større enn ventet for de tidligere oppgjør har vært langt mere jevne.

Interkretskampen omfattet også en damekamp. Denne ble vunnet av Follo med 59—42.

— ♦ —

Astra har i år vunnet kretsmesterskapet for Oslo for niende gang og leder klart på statistikken.

Neste radiobridge:

Mandag 23/3 kl. 22.30.

Knut With Bridge i Sørlandsperspektiv

Toppspilleren GUNNAR ANULF

Jeg har tidligere i denne spalte ridd en av mine mange kjepphester når det gjelder bridge — nemlig radiobridge — og jeg saler så gjerne min travet en gang til når det gjelder en så eminent spiller som Gunnar Anulf.

Eric Jannersten — redaktør av det svenske «Bridgetidningen» og leder for vårt nabolands radiobridge — tok oss for en tid siden med på to interessante spill i svensk kringkasting.

Blant de fire inviterte spillere var det særlig landslagsspilleren og virtuosen Gunnar Anulf som gjorde seg bemerket, og jeg vil gjerne at De skal ta del i et spill som imponerte i sin geniale enkelhet.

La oss først se på Nord/Syds kort:

♠ 6 4 3 2
♥ ED 7
♦ KD 6 3
♣ Kn 7

N
V 0
S

♠ ED 7
♥ KKn 9 6 4 3
♦ 7 5
♣ K 6

Anulf satt Syd og hadde som makker den ikke mindre kjente Nils Olof Lilliehöök. Meldingene forteller sitt

tydelige språk om et enkelt og effektivt meldesystem med Gørens poengberegning som grunnlag. *)

Øst/Vest var i faresonen og Øst hadde gitt.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	dobl.	1 ♠	1 gr.
pass	2 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass

Syd doubler for å fortelle makker at han har en åpningshånd. Vests 1 spar er en svak melding i denne situasjon. Han går inn med en melding for å gjøre det vanskeligere for Nord å svare. Sparmeldingen kan være ekte men den kan også være psykisk for å hindre motparten i å komme i sparkontrakt. Time will show! Sparmeldereren har i så fall

Anulf planlegger sitt spill.

*) EFOS bruker 4-3-2-1 beregningen liksom Goren. Red.

støtte til makkers kløverfarge med tanke på en eventuell straffedobling. Nords 1 grand kan vise noe bort i mot stopper i motpartens farger og ca. 9 poeng, eller uten stopper og med større poengstyrke. Som i dette tilfelle med 12 poeng. Syd må altså ikke stole blindt på at makker har spar- og/eller kløverstopp. Syds 2 hjerter forteller om ordinær åpningshånd med god gjenmeldbar hjerterfarge. Med en sterk doblingshånd hadde Syd hoppet denne runde. Nords 3 hjerter viser et lite tillegg til grandmeldingen og interesse for hjerterkontrakt. Med den gode fordeling synes Syd han må spandere 4 hjerter på seg.

Vest startet med kløver 9. Øst gikk opp med Esset og fortsatte med spar 5. Hvordan vil De som Syd spille? Sett Dem godt inn i spillets muligheter og jeg kan love at tankearbeidet ikke har vært bortkastet.

Østs spar 5 må være en singelton. Vi går derfor opp med spar Ess i annet stikk. Med 2 spartapere, 1 ruter taper og 1 kløvertaper ser det hele ikke særlig lystig ut. Skvisen kan utelukkes — vi har ikke noe å skvise med. Men vi har andre ting på repertoaret. Eliminasjon blandet med innspill, og det gjelder å gå forsiktig i korridoren. Tempo må bli spillets slagord.

Kløver Kongen i neste stikk og så ruter til bordets Konge. Øst kommer inn på ruter Ess og vi får gleden ved å se ham returnere hjerter. Spar 5 var altså en singelton. Østs retur går til bordets hjerter Dame. Vi fortsetter med ruter Dame og ruter 3 til høy trumf hos Syd. Bordet spilles inn på hjerter Ess, og ruter 6 kommer. Øst stikker over, men Syd kaster rolig spar 7. Øst må så fortsette med kløver til dobbeltrens, og kontrakten er vel i havn.

Jeg snakket innledningsvis om tempo, og vi ser nå hvor viktig det er at Syd trekker kortene nøyaktig i nevnte rekkefølge. Skulle han finne på å spille trumf en gang f. eks. før ruterfargen angripes, kan kontrakten ikke reddes med beste motspill. Øst returnerer trumf og bordet har mistet det viktige innkomstkortet. Skulle han være lettsindig nok til

å sakse med spar Dame første gang, har vi skandalen der på et brett.

De kan godt få hele kortfordelingen:

Vest		Øst.			
♠ K Kn 10 9 8		♠ 5			
♥ 5 2		♥ 10 8			
♦ Kn 9 4	<table border="1"><tr><td>N</td></tr><tr><td>V 0</td></tr><tr><td>S</td></tr></table>	N	V 0	S	♦ E 10 8 2
N					
V 0					
S					
♣ 9 8 2		♣ ED 10 5 4 3			

Spillet var basert på trumfen 2—2, ruterne 4—3 med lengden hos Øst, og at spar 5 var en singelton. Enkelt når vi ser det hele, men vanskelig nok for den uinnvidde.

Jannersten kunne etterpå fortelle at spillet var hentet fra den store engelske oppgavebridge-konkurransen som ble arrangert i London det året. I konkurransen startet det elite-spillere fra hele verden — 16 nasjoner var representert — og ingen på Syds plass maktet å få 4 trekk i hjerter på dette spillet. Når så Anulf i en radiobridge går hen og redder kontrakten, kan han ikke tydeligere få demonstrert hvilken bridgeklasse han tilhører.

Vi ER
dessverre utsolgt!

William B. Herseths
Oslosystemet i
moderne Vienna

er nå utsolgt

Interesserte viennaspillere
henvises til Herseths:

Vienna-leksikon

Pris kr. 3,50 portfritt fra

BRIDGEFORLAGET

Frognerveien 28,

Oslo.

PROBLEM KLUBBEN

Redak- tører
Alf Gudbrandsen Helge Vinje.

I problemklubben kan De få be- dømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offi- sielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfor- nøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnør- beregning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Black- woods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offi- sielle løsningene inneholder en *feil- analyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort re- degjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i kon- kurranse om 2 sett av Bridgefor- bundets plasticbehandlete spillkort. Løsningen sendes Alf Gudbrandsen, Olav Kyrresgt. 10 II, Oslo.

♠ ♥ ♦ ♣

1. Syd har:

♠ D 7 3 2 ♥ 9 6 4 ♦ E D 10 7 6 ♣ 7
Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
	1 ♥	1 ♠	2 ♥
?			

Svar: Poeng:

2. Syd har:

♠ K 8 7 ♥ E D 9 4 ♦ K 6 3 ♣ D 6 4

Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	3 ♣	pass
?			

Svar: Poeng:

3.

♠ K D 10 4 ♥ E 8 ♦ D 8 7 6 ♣ K 9 2

Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 ♥	pass
?		2 gr	pass

Svar: Poeng:

4. Syd har:

♠ E K D 6 5 3 ♥ 5 ♦ E D 8 ♣ K 6 3

Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr	pass
?			

Svar: Poeng:

5. Syd har:

♠ E D 8 6 3 ♥ K 7 4 ♦ 10 9 ♣ K 10 2

Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♠	pass
?			

Svar: Poeng:

6. Syd har:

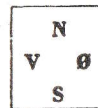
♠ 8 6 ♥ E K 8 ♦ E D Kn 10 4 ♣ E D 7

Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♦	pass
?			

Svar: Poeng:

7. ♠ E K 3
♥ 10 8 5
♦ K D Kn 10 6
♣ D 3

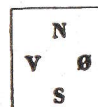

♠ Kn 7 6 4 2
♥ E 7 2
♦ 3
♣ E 8 5 4

Syd spiller 4 spar. Vest starter med ♥ Konge. Syd stikker annen gang fargen spilles og trekker ruter mot bordet. Vest tar for Esset, tar sitt hjerterstikk og vender til kløver. Bor- det bruker Damen og Øst kongen. Hvordan skal Syd fortsette?

Poeng:

8. ♠ D 2
♥ 7 6 5 3
♦ K 4
♣ E K 8 7 4

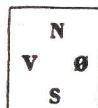

♠ 4
♥ E K D 10 2
♦ E 9 7 5 3
♣ D Kn

Syd spiller 6 hjerter. Vest spiller ut ♠ E og Konge, som Syd stjeler. På trumf Ess er Vest renons og kaster en spar. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

9. ♠ D Kn 6 2
♥ 6 5 3 2
♦ 6
♣ K D 8 7

♠ 5 4
♥ D 10 9 8 7
♦ E K 4 3
♣ E 6

Syd er havnet i 4 hjerter. Vest fin- ner ikke sparutspillet, men starter med ♦ Dame. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

10.

♠ K Kn 9 8 3
♥ D Kn 9 7 5 2
♦ 6
♣ 10

♠ E 7 4
♥ E
♦ E 5
♣ E K Kn 9 8 7 2

Syd spiller 6 kløver. Vest spiller ut ♦ Konge. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

LØSNING PÅ OPPGAVENE

1. 3 spar: 10 poeng, 2 spar: 5 poeng

Syd har med sine 12 punkter (in- klusive fordelingen) grunn til å ta et initiativ til utgang. Har Nord tillegg til den styrke han allerede har vist (ca. 12 punkter) kan utgangen være innen rekkevidde. Om Syd melder 2 spar, undermelder han kortene noe.

2. 3 spar: 10 poeng.

Nords 3 kløver er krav til utgang. Syd skal da gi de opplysninger som kan være av betydning, og det gjør han best med 3 spar. Det er en van- lig preferanse mellom spar og klø- ver, men benekter samtidig at Syd har femkortfarge i hjerter. På 3 sp. kan Nord gå til 4, hvis han har fem- kortfarge, eller han kan melde 3 grand. I begge tilfelle passer Syd.

3. 6 grand: 10 poeng. Sleminvitt: 7 poeng.

Nords og Syds punktstyrke skulle etter Nords meldinger ligge på ca. 33, altså tilstrekkelig til en slem- melding i grand. Syd bør derfor melde slemmen direkte. En slem- invitt

vitt er ikke direkte galt, men det kan komme til å komplisere meldingsforløpet unødig.

4. 4 spar: 10 poeng.

Nord har med sin grandmelding vist minst 6 honnørpunkter og det bør være tilstrekkelig for Syd til å melde utgang. Sparfargen er desiderert som trumffarge, hvorfor Syd skal gå direkte til 4 spar.

5. Pass: 10 poeng.

Det kan etter Nords enkle høyning ikke være utgang i kortene, og Syds melding blir derfor pass. I den nyeste meldeteorien anbefales det å bruke 3 spar hos Syd i en slik posisjon som sperremelding. Selvom man annekterer dette som prinsipp, er vi imidlertid av den oppfatning at pass er riktig i dette tilfelle. Med sin balanserte hånd og honnører i sidefargene, er sjansen for at Vest skulle kunne komme inn på 3-trinnet ytterst små. Å melde 3 spar kan derfor gi som resultat at man kommer ett trekk for høyt, unødig.

6. 3 grand: 10 poeng.

Den samlede punktstyrke er også her tilstrekkelig til utgang. Til tross for at Syd ikke har hold i spar, bør han melde 3 grand. Det er langt fra sikkert at spar kommer ut, og selv om Vest velger sparutspill, er det lite sannsynlig at motparten kan ta fem raske sparstikk. Og kommer først Syd inn, skulle 3 grand være hjemme.

7. Syd har allerede avgitt 3 stikk og må ha resten for å vinne. Forutsetningen er at spar Dame sitter annen. Det er en liten, men viktig detalj i trumfbehandlingen som er spilllets poeng. Syd må nemlig passe på å beholde spar 2, altså: Syd tar kløver Ess og spiller Ess Ko i spar. Hvis spar Dame faller hos Vest, er kontrakten helt sikker. Fra bordet spilles nemlig de stående ruterne, og selv om Øst skulle bruke trumf, kan Syd stikke over og spille bordet inn på spar 3. Faller Damen hos Øst, må Vest ha 4 ruter. 10 poeng for spilleføringen.

8. Den beste sjansen er at kløveren ikke sitter dårligere fordelt enn 4-2. Etter hjerter Ess tar Syd for D, Kn i kløver og spiller bordet inn på ruter Konge. Så følger kløverne fra bordet, og det er likegyldig hva Øst gjør.

9. Først trekker Syd tre ganger kløver og kvitter seg med en spartaper. Så gjelder det å unngå å tape mer enn 2 trumfstikk. Av den grunn skal Syd også trekke den fjerde kløver og kaste sin siste spar (taper på taper). Dette er spilllets poeng. Hvis han ikke gjør det, risikerer han at motparten foruten å få et sparstikk tiltvinger seg 3 trumfstikk til tross for 2-2 sits i trumf. Hvis Vest har Ess, Kn eller Konge, Kn og den siste kløver, kan han nemlig gi Øst stjelestikk for sin honnør i trumf. Denne variant er det Syd kan forhindre ved selv å spille kløver og kaste en spar.

10 poeng for spilleføringen.

10. Syd tar for ruter Ess og forsøker straks spar til Knekten på bordet. Holder den, stjeler Syd sin rutertaper med bordets eneste trumf, og tåler nå å miste et trumfstikk. Grunnen til at Syd straks bør spille spar er at han er avhengig av å finne kløver Dame hvis ikke sparsaksen holder. Har Øst kløver Dame tredje, vil han selvsagt returnere ruter når han kommer inn på spar Dame, og i så fall går Syd bet. Spiller derimot Øst kløver tilbake, skal Syd tolke dette slik at Øst ikke har Damen tredje. Det vil si at han skal gå opp med Esset og avholde seg fra å ta noen finesse. Forhåpentlig faller Damen hos Vest.

10 poeng for spilleføringen.

PREMIEKONKURRANSEN:

Feilanalysen i nr. 1/59 var oppgave nr. 8.

Syd spiller 6 kløver uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar 10, bordet Knekten og Øst Damen. Hvordan vil De spille som Syd?

TURNERINGSKALENDER

Mars:

21—22: Viennas «Påskecup» spilles i Restaurant Humlen, Oslo. Anmeldelse: Jormanns tobakksforretn., Prinsensgt. 5.

April:

4—5: Strømmen Bridgeklubbs 25-års jubileumsturnering med barometer.
11—12: O.H.F.s norsk-svenske barometerturnering.
18—19: Tønsberg Bridgeklubbs singeltturnering.
19: Grue—Finnskog. Norsk-svensk grenseturnering.
20: Oslo Bridgekrets vårcup. Første spilledag.
Øvrige spilledager: 24/4-27/4 11/5 - 15/5.
Barometerturnering.
Anmeldelse: Jormanns Tobakksforr., Prinsensgt. 5.

Mai:

24—27: Finale NM lag.
28—30: Finale NM par.
30: Bridgeting.

August:

9—16: K.N.A.s sommerturnering på Gausdal høyfjellshotell.

September:

12—26: EM i Palermo.

♠ K Kn 8
♥ ED 3
♦ 7 4 2
♣ KD 9 6

N
V Ø
S

♠ —
♥ K 10 6 5
♦ ED 6
♣ EK 8 7 5 3

Vår løsning:

8. Etter utspillet er Vest markert med tieren og nieren i spar og Øst med Damen og Esset. Det gir grunnlag for følgende spilleføring. Syd stjeler utspillet, spiller bordet inn på

trumf og trekker spar Konge. Hvis ikke Øst dekker, kaster Syd en ruter, og spillet er vunnet. Hvis Øst dekker Kongen med Esset, stjeler Syd, spiller bordet inn på trumf og trekker spar 8 som får løpe til Vest, idet Syd legger en ruter. Vest må nå gi favor, og kontrakten er vunnet.

Riktig analyse:

Sparene elimineres. Ess, Dame i hjerter spilles. Følger Øst 3. gang hjerter brukes 10 og enten kommer Vest inn og må gi favor, eller Vest er renons og den ene rutertaperen på bordet forsvinner på hjerter Ko.

Er Øst renons på 3. hjerterspill spilles hjerter Konge og hjerter 10, idet Nord kaster en ruter og Vest er tvunget til å gi favor.

Ved loddteknning vant:

Sigrid Huun,
Almeveien 12. Oslo.

A la Carte *Fra 2. omslagsside.*

len, men hvorfor skulle vi gjøre det? Det er jo så godt og morsomt skrevet og dens forskjellige små hipp til redaktøren er så veltornerte og elegant utformete at de setter en direkte spiss på artikkelen. «Du skjønner, jeg har ligget syk noen dager og derfor har jeg hatt god tid på meg til å finpusse den, sa forfatteren med lett skjult, men avgjort berettiget selvtilfredshet. Det avgjørende er imidlertid at hvis «BRIDGE» skal være det frie og uavhengige organ vi gjerne vil det skal være, så ville det være helt galt av oss å benytte oss av vår stilling som redaktør til å undersøke åpen og saklig kritikk. At kritikken er bygget på et noe kortsiktig perspektiv og derfor kanskje kan gjøre en skjelm urett, er en helt annen sak. Vårt syn på saken er nemlig følgende:

En årgang i et tidsskrift må betraktes som et samlet hele. Derfor blir «BRIDGE» redigert på langt lengre sikt enn fra nummer til nummer. Det er tilstrekkelig å peke på at det allerede i august i Oslo (under EM) ble truffet disposisjoner med sikte på VM i februar i New York,